

EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Bruselis, 2019 m. birželio 20 d.
(OR. en)**

**2018/0111 (COD)
LEX 1943**

**PE-CONS 28/1/19
REV 1**

**TELECOM 58
PI 29
RECH 84
MI 128
COMPET 116
DATAPROTECT 34
CYBER 38
CODEC 336**

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA DĖL ATVIRŲJŲ DUOMENŲ IR VIEŠOJO SEKTORIAUS INFORMACIJOS PAKARTOTINIO NAUDOJIMO (NAUJA REDAKCIJA)

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2019/...**

2019 m. birželio 20 d.

**dėl atvirųjų duomenų ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo
(nauja redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,
pasikonsultavę su Regionų komitetu,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros²,

¹ OL C 62, 2019 2 15, p. 238.

² 2019 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. birželio 6 d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB¹ buvo iš esmės keičiama. Kadangi tą direktyvą reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) remdamasi Direktyvos 2003/98/EB 13 straipsniu ir praėjus penkeriems metams nuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/37/ES² priėmimo, kuria Direktyva 2003/98/EB buvo iš dalies pakeista, Komisija, pasikonsultavusi su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, vykdydama reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą atliko Direktyvos 2003/98/EB veikimo įvertinimą ir peržiūrą;
- (3) pasikonsultavusi su suinteresuotaisiais subjektais bei atsižvelgdama į poveikio vertinimo rezultatus Komisija nusprendė, kad būtina imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu, kurie padėtų pašalinti likusias ir naujai atsirandančias kliūtis, trukdančias visoje Sąjungoje plačiai pakartotinai naudoti viešojo sektoriaus informaciją ir viešosiomis lėšomis finansuojamą informaciją, ir siekiant atnaujinti teisės aktų sistemą atsižvelgiant į skaitmeninių technologijų pažangą, bei toliau skatinti skaitmenines inovacijas, ypač dirbtinio intelekto srityje;

¹ 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 345, 2003 12 31, p. 90).

² 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/37/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 175, 2013 6 27, p. 1).

- (4) esminiai teisinio teksto pakeitimai, kuriais siekiama Europos ekonomikos ir visuomenės labui visapusiškai išnaudoti viešojo sektoriaus informacijos potencialą, turėtų būti orientuoti į šias sritis: tinkamomis techninėmis priemonėmis tikruoju laiku užtikrinti prieigą prie dinaminų duomenų, didinti vertingų viešųjų duomenų teikimą pakartotinai naudoti, be kita ko, iš viešųjų įmonių, mokslinius tyrimus atliekančių organizacijų ir mokslinius tyrimus finansuojančių organizacijų, ir spręsti tokius klausimus kaip naujų formų išskirtinių susitarimų atsiradimas, išimčių taikymas principui, pagal kurį mokestis apribojamas ribinėmis sąnaudomis, ir šios direktyvos sąsaja su tam tikromis susijusiomis teisinėmis priemonėmis, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679¹ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 96/9/EB², 2003/4/EB³ ir 2007/2/EB⁴;

¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

² 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos (OL L 77, 1996 3 27, p. 20).

³ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

⁴ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, 2007 4 25, p. 1).

- (5) teisė gauti informaciją yra viena iš pagrindinių teisių. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) nustatyta, kad kiekvienas turi teisę į saviraiškos laisvę, įskaitant laisvę turėti savo įsitikinimus, gauti bei skleisti informaciją ir idėjas valdžios institucijoms nekliudant ir nepaisant valstybių sienų;
- (6) Chartijos 8 straipsniu garantuojama teisė į asmens duomenų apsaugą ir nurodoma, kad tokie duomenys turi būti tinkamai tvarkomi ir naudojami tik konkrečioms tikslams, tik atitinkamam asmeniui sutikus ar kitais teisėje nustatytais teisėtais pagrindais, kontroliuojant nepriklausomai institucijai;
- (7) pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) numatomas vidaus rinkos ir sistemos, užtikrinančios, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškreipoma, sukūrimas. Su viešojo sektoriaus informacijos naudojimu susijusių taisyklių ir praktikos valstybėse narėse derinimas padeda siekti tų tikslų;

- (8) valstybių narių viešasis sektorius renka, rengia, atgamina ir platina įvairiausių daugelio veiklos sričių informaciją, pavyzdžiui, socialinėje, politikos, ekonomikos, teisės, geografijos, aplinkos, meteorologijos, seismingumo, turizmo, verslo patentų ir švietimo srityse. Viešojo sektoriaus institucijų parengti vykdomojo, teisėkūros ar teismo pobūdžio dokumentai sudaro gausų, įvairų ir vertingą išteklių fondą, kuris gali būti naudingas visuomenei. Tos informacijos, kuri apima dinامينius duomenis, teikimas dažniausiai naudojamu elektroniniu formatu sudaro sąlygas piliečiams ir juridiniams subjektams rasti naujų jų panaudojimo būdų ir kurti naujus ir novatoriškus produktus bei paslaugas. Valstybės narės ir viešojo sektoriaus institucijos gali turėti galimybę pasinaudoti atitinkamais Sąjungos fondais ir programomis, kuriais užtikrinamas platus skaitmeninių technologijų naudojimas arba viešojo administravimo institucijų ir viešųjų paslaugų skaitmeninė transformacija, ir gauti iš tų fondų ir programų tinkamą finansinę paramą, dėdamos pastangas, kad duomenys būtų lengvai prieinami pakartotiniam naudojimui;
- (9) viešojo sektoriaus informacija yra itin svarbus duomenų, kuriais gali būti prisidedama prie vidaus rinkos tobulinimo ir naujų pritaikymo būdų, skirtų vartotojams ir juridiniams subjektams, plėtojimo, šaltinis. Išmanus duomenų naudojimas, įskaitant jų tvarkymą pasitelkiant dirbtinio intelekto programas, gali daryti transformacinį poveikį visiems ekonomikos sektoriams;

- (10) Direktyva 2003/98/EB buvo nustatytos būtiniausios taisyklės, reglamentuojančios esamų dokumentų, kuriais disponuoja valstybių narių viešojo sektoriaus institucijos, įskaitant vykdomąsias, teisėkūros ir teismines institucijas, pakartotinį naudojimą ir tą naudojimą lengvinančios praktinės priemonės. Nuo tada, kai buvo patvirtintos pirmosios viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo taisyklės, duomenų, įskaitant viešuosius duomenis, kiekis pasaulyje padidėjo eksponentiškai, be to, kuriami ir kaupiami naujų rūšių duomenys. Kartu vyksta nuolatinė technologijų raida duomenų analizės, panaudojimo ir tvarkymo srityse, plėtojamos tokios technologijos kaip mašinų mokymasis, dirbtinis intelektas ir daiktų internetas. Dėl tos sparčios technologijų raidos tapo įmanoma kurti naujas paslaugas ir naujas taikomąsias programas, grindžiamus duomenų naudojimu, kaupimu ar derinimu. 2003 m. patvirtintos, o 2013 m. iš dalies pakeistos, taisyklės nebeatitinka tų sparčių pokyčių, todėl kyla pavojus, kad gali būti prarandamos ekonominės ir socialinės galimybės, kurias atvertų viešųjų duomenų pakartotinis naudojimas;
- (11) perėjimas prie duomenimis grindžiamos visuomenės, kai naudojami įvairių sričių ir veiklos rūšių duomenys, turi įtakos kiekvieno Sąjungos piliečio gyvenimui, *inter alia*, dėl to, kad jiems sudaromos sąlygos naudotis naujais prieigos prie žinių ir jų įgijimo būdais;
- (12) skaitmeninis turinys toje raidoje atlieka svarbų vaidmenį. Turinio kūrimas pastaraisiais metais davė postūmį greitai kurtis darbo vietoms ir ši tendencija išlieka. Daugumą tų darbo vietų sukuria novatoriškos pradedančiosios įmonės ir mažosios ir vidutinės įmonės (toliau – MVI);

- (13) vienas iš pagrindinių vidaus rinkos sukūrimo tikslų – sukurti sąlygas, palankias paslaugų ir produktų plėtojimui visoje Sąjungoje ir valstybėse narėse. Viešojo sektoriaus informacija arba vykdant viešąją užduotį ar teikiant visuotinės svarbos paslaugą surinkta, parengta, atgaminta ir išplatinta informacija yra svarbi pirminė medžiaga skaitmeninio turinio produktams ir paslaugoms ir taps netgi dar svarbesniu turinio šaltiniu plėtojant tokias pažangiąsias skaitmenines technologijas kaip dirbtinis intelektas, paskirstytojo registro technologijos ir daiktų internetas. Plati tarptautinė geografinė aprėptis taip pat bus itin svarbus veiksnys tame kontekste. Tikimasi, kad padidėjusios galimybės pakartotinai panaudoti tokią informaciją, *inter alia*, sudarys sąlygas visoms Sąjungos verslo įmonėms, įskaitant labai mažas įmones ir MVI, taip pat pilietinei visuomenei išnaudoti jos potencialą ir prisidėti prie ekonomikos plėtojimo ir aukštos kokybės darbo vietų kūrimo bei apsaugos, ypač vietos bendruomenių labui, ir tokių svarbių visuomenės tikslų kaip atskaitomybė ir skaidrumas įgyvendinimo;

- (14) leigus pakartotinai naudotis dokumentais, kuriais disponuoja viešojo sektoriaus institucijos, kuriama pridėtinė vertė pakartotinių naudotojų, galutinių naudotojų ir visuomenės apskritai naudai, taip pat daugeliu atvejų – ir pačios viešojo sektoriaus institucijos naudai, nes skatinamas skaidrumas bei atskaitomybė ir gaunama atsiliepimų iš pakartotinių naudotojų ir galutinių naudotojų, todėl atitinkama viešojo sektoriaus institucija gali gerinti surinktos informacijos kokybę ir savo viešųjų užduočių atlikimą;
- (15) valstybių narių taisyklės ir praktika, susiję su viešojo sektoriaus informacijos išteklių naudojimu, labai skiriasi, ir tai yra kliūtis atskleisti to esminio dokumentų išteklių visą ekonominį potencialą. Turėtų būti atsižvelgta į tai, kad praktika viešojo sektoriaus institucijose naudojant viešojo sektoriaus informaciją valstybėse narėse ir toliau skiriasi. Dėl to turėtų būti siekiama minimaliai suderinti nacionalines taisykles ir praktiką dėl viešojo sektoriaus dokumentų pakartotinio naudojimo tais atvejais, kai nacionalinių teisės aktų ir praktikų skirtumai arba jų aiškumo stygius trukdo sklandžiam vidaus rinkos veikimui ir tinkamam informacinės visuomenės plėtojimui Sąjungoje;

- (16) sąvoka „atvirieji duomenys“ bendrai suprantama kaip apimanti atvirųjų formatų duomenis, kuriuos visi subjektai gali laisvai naudoti, pakartotinai naudoti ir jais dalytis bet kokių tikslų. Atvirųjų duomenų politika, kuria skatinamas platus viešojo sektoriaus informacijos prieinamumas ir pakartotinis naudojimas privačiais ar komerciniais tikslais, taikant tik būtiniausius teisinius, techninius arba finansinius apribojimus arba visai jų netaikant, ir kuria skatinamas informacijos judėjimas ne tik tarp ekonominės veiklos vykdytojų, bet visų pirma tarp visuomenės narių, gali būti labai svarbi skatinant dalyvavimą socialiniame gyvenime ir duoti postūmį naujų paslaugų plėtojimui, grindžiamam naujoviškais būdais derinti ir naudoti tokią informaciją, taip pat tą plėtojamą skatinti. Todėl valstybės narės raginamos skatinti, kad duomenys, susiję su visais dokumentais, kuriems taikoma ši direktyva, būtų kuriami laikantis principo „atviras pagal pritaikymą ir pagal standartą“. Tai darydamos jos turėtų užtikrinti nuoseklų viešojo intereso tikslų, kaip antai visuomenės saugumo, apsaugos lygį, įskaitant atvejus, kai kalbama apie neskelbtiną informaciją, susijusią su ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga. Jos taip pat turėtų užtikrinti asmens duomenų apsaugą, įskaitant atvejus, kai atskirame duomenų rinkinyje esanti informacija galbūt nekelia pavojaus, jog bus identifikuotas ar išskirtas fizinis asmuo, tačiau, jei ta informacija derinama su kita turima informacija, ji galėtų sukelti tokią riziką;
- (17) be to, nesant minimalaus suderinimo Sąjungos lygmeniu, dėl teisėkūros veiklos nacionaliniu lygmeniu, kuri jau pradėta keliose valstybėse narėse siekiant reaguoti į technologijų iššūkius, galėtų atsirasti netgi dar didesni skirtumai. Tokių teisės aktų skirtumų ir neapibrėžtumo poveikis taps dar reikšmingesnis toliau vystantis informacinei visuomenei, kuri jau dabar vis labiau naudojasi informacija tarpvalstybiniu mastu;

- (18) valstybės narės yra nustačiusios pakartotinio naudojimo politiką pagal Direktyvą 2003/98/EB, o kai kurios iš jų laikosi ambicingo požiūrio, susijusio su atviraisiais duomenimis, siekdamos piliečiams ir juridiniams subjektams supaprastinti prieinamų viešųjų duomenų pakartotinį naudojimą labiau, nei privaloma pagal tą direktyvą. Kyla rizika, kad dėl skirtingų taisyklių įvairiose valstybėse narėse bus sudaromos kliūtys kurti tarpvalstybinę produktų ir paslaugų pasiūlą ir bus trukdoma sudaryti sąlygas palyginamų viešųjų duomenų rinkinių pakartotiniam naudojimui jais grindžiamo Sąjungos masto pritaikymo tikslais. Todėl būtina minimaliai suderinti tai, kokie viešieji duomenys turi būti prieinami pakartotiniam naudojimui informacijos vidaus rinkoje, atsižvelgiant į atitinkamą prieigos tvarką – tiek bendrąją, tiek sektorinę, kokia, pavyzdžiui, yra apibrėžta Direktyva 2003/4/EB, ir nedarant poveikio tai prieigos tvarkai. Tuos minimaliuosius reikalavimus viršijančios Sąjungos ir nacionalinės teisės, visų pirma sektorinių teisės aktų, nuostatos, turėtų būti taikomos ir toliau. Nuostatų, kurios viršija šia direktyva nustatytą minimalų suderinimo lygį, pavyzdžiais galėtų būti žemesnės nei šioje direktyvoje nustatytos leidžiamų pakartotinio naudojimo mokesčių ribos arba švelnesnės nei šioje direktyvoje nurodytos licencijavimo sąlygos. Visų pirma ši direktyva nedaro poveikio ja nustatytą minimalų suderinimo lygį viršijančioms nuostatoms, išdėstytoms Komisijos deleguotuosiuose reglamentuose, priimtuose pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/40/ES¹;

¹ 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/40/ES dėl kelių transporto ir jo sąsajų su kitų rūšių transportu srities intelektinių transporto sistemų diegimo sistemos (OL L 207, 2010 8 6, p. 1).

- (19) be to, valstybės narės raginamos viršyti šia direktyva nustatytus minimaliuosius reikalavimus ir taikyti jos reikalavimus viešųjų įmonių disponuojamiems dokumentams, kurie susiję su veiklos rūšimis, kurias, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/25/ES¹ 34 straipsnyje, tiesiogiai veikia konkurencija. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti taikyti šios direktyvos reikalavimus privačioms įmonėms, visų pirma toms, kurios teikia visuotinės svarbos paslaugas;
- (20) reikia turėti bendrą reikalavimų, reglamentuojančių pakartotinį viešojo sektoriaus dokumentų naudojimą, pamatą siekiant užtikrinti sąžiningas, proporcingas ir nediskriminacines tokios informacijos pakartotinio naudojimo sąlygas. Viešojo sektoriaus institucijos renka, rengia, atgamina ir platina dokumentus, kad atliktų savo viešąsias užduotis. Viešosios įmonės renka, rengia, atgamina ir platina dokumentus, kad teiktų visuotinės svarbos paslaugas. Tokių dokumentų naudojimas dėl kitų priežasčių yra pakartotinis naudojimas. Valstybių narių politika gali būti siekiama daugiau negu šioje direktyvoje nustatyti minimalūs standartai, taip sudarant sąlygas platesniam pakartotiniam naudojimui. Perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę valstybės narės gali vartoti kitus terminus nei „dokumentas“ su sąlyga, kad jos išlaiko visą šioje direktyvoje nustatyto termino „dokumentas“ taikymo sritį;

¹ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

- (21) ši direktyva turėtų būti taikoma tiems dokumentams, kurių teikimas yra įtrauktas į atitinkamų viešojo sektoriaus institucijų viešąsias užduotis, kaip apibrėžta valstybių narių teisėje ar kitomis privalomomis taisyklėmis. Nesant tokių taisyklių, viešosios užduotys turėtų būti apibrėžiamos pagal bendrą valstybių narių administracinę praktiką su sąlyga, kad viešųjų užduočių taikymo sritis būtų skaidri ir jai būtų taikoma peržiūra. Viešosios užduotys galėtų būti apibrėžiamos bendrai arba konkrečiai kiekvienos viešojo sektoriaus institucijos atveju;
- (22) ši direktyva turėtų būti taikoma dokumentams, kurie tampa prieinami pakartotiniam naudojimui, kai viešojo sektoriaus institucijos licencijuoja, parduoda, platina informaciją, ją keičiasi ar ją teikia. Siekiant išvengti kryžminių subsidijų, pakartotinis naudojimas turėtų apimti tolesnį dokumentų naudojimą pačioje organizacijoje jos viešųjų užduočių sričiai nepriklausančiai veiklai. Viešųjų užduočių sričiai nepriklausančią veiklą paprastai sudaro dokumentų, kurie yra rengiami ir už kuriuos imamas mokestis išimtinai komerciniu pagrindu ir konkuruojant su kitais rinkos dalyviais, teikimas;

- (23) šia direktyva jokių būdu neturėtų būti ribojamas valdžios institucijų ir kitų viešojo sektoriaus institucijų užduočių, nustatytų teisės aktais, vykdymas, ar joms pakenkiama. Ši direktyva valstybėms narėms nustato pareigą užtikrinti, kad visus esamus dokumentus būtų galima pakartotinai naudoti, išskyrus tuos atvejus, kai prieiga prie jų ribojama arba draudžiama pagal nacionalines prieigos prie dokumentų taisyklės arba atsižvelgiant į kitas šioje direktyvoje nustatytas išimtis. Ši direktyva grindžiama esamomis prieigos tvarkomis valstybėse narėse ir ja nekeičiamos nacionalinės prieigos prie dokumentų taisyklės. Ji netaikoma tais atvejais, kai piliečiai arba juridiniai subjektai pagal atitinkamą prieigos tvarką gali gauti dokumentą tik tuo atveju, jei gali įrodyti konkretų interesą. Sąjungos lygmeniu Chartijos 41 straipsniu dėl teisės į gerą administravimą ir 42 straipsniu dėl teisės susipažinti su dokumentais pripažįstama kiekvieno Sąjungos piliečio ir kiekvieno fizinio asmens, kuris gyvena valstybėje narėje, ar juridinio asmens, kurio registruota buveinė yra valstybėje narėje, teisė susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos disponuojamais dokumentais. Viešojo sektoriaus institucijos turėtų būti skatinamos leisti pakartotinai naudoti visus dokumentus, kuriais jos disponuoja. Viešojo sektoriaus institucijos turėtų remti ir skatinti dokumentų, įskaitant oficialius teisės aktų leidybos ir administracinio pobūdžio tekstus, pakartotinį naudojimą tais atvejais, kai jos turi teisę tokį naudojimą leisti;

- (24) teikti visuotinės svarbos paslaugas valstybės narės dažnai patiki viešajam sektoriui nepriklausantiems subjektams, tačiau kartu užtikrina griežtą tų subjektų kontrolę. Tuo pat metu Direktyva 2003/98/EB taikoma tik dokumentams, kuriais disponuoja viešojo sektoriaus institucijos, o viešosios įmonės į jos taikymo sritį nepatenka. Dėl šios priežasties dokumentai, rengiami teikiant visuotinės svarbos paslaugas įvairiose srityse, visų pirma komunalinių paslaugų sektoriuose, yra mažai prieinami pakartotinai naudoti. Tai taip pat smarkiai mažina galimybes kurti tarpvalstybines paslaugas, grindžiamas dokumentais, kuriais disponuoja visuotinės svarbos paslaugas teikiančios viešosios įmonės;
- (25) todėl Direktyva 2003/98/EB turėtų būti iš dalies pakeista siekiant užtikrinti, kad ją būtų galima taikyti pakartotinai naudojant esamus dokumentus, kuriuos visuotinės svarbos paslaugų teikimo tikslais parengė viešosios įmonės, vykdančios vieną iš Direktyvos 2014/25/ES 8–14 straipsniuose nurodytų veiklos rūšių, taip pat viešosios įmonės, kurios veiklą vykdo kaip viešųjų paslaugų operatoriai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1370/2007¹ 2 straipsnį, viešosios įmonės, kurios veiklą vykdo kaip pareigą teikti viešąsias paslaugas vykdančios oro vežėjai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1008/2008² 16 straipsnį, ir viešosios įmonės, kurios veiklą vykdo kaip visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus vykdančios Bendrijos laivų savininkai pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3577/92³ 4 straipsnį;

¹ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007 12 3, p. 1).

² 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (nauja redakcija) (OL L 293, 2008 10 31, p. 3).

³ 1992 m. gruodžio 7 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3577/92 taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas) (OL L 364, 1992 12 12, p. 7).

- (26) į šią direktyvą neįtraukta bendra pareiga, leidžianti pakartotinį viešųjų įmonių parengtų dokumentų naudojimą. Teisė spręsti, ar leisti pakartotinai naudoti dokumentus, turėtų būti paliekama atitinkamoms viešosioms įmonėms, išskyrus atvejus, kai pagal šią direktyvą arba Sąjungos ar nacionalinę teisę būtų reikalaujama kitaip. Viešoji įmonė turėtų vykdyti atitinkamas šios direktyvos III ir IV skyriuose nustatytas pareigas, visų pirma susijusias su formatais, mokesčio nustatymu, skaidrumo užtikrinimu, licencijomis, nediskriminavimo reikalavimu ir išskirtinių susitarimų draudimu, tik leidusi dokumentą pakartotinai naudoti. Tačiau neturėtų būti reikalaujama, kad viešosios įmonės laiktųsi II skyriuje nustatytų reikalavimų, pavyzdžiui, prašymų tvarkymui taikomų taisyklių. Leidžiant pakartotinai naudoti dokumentus ypatingas dėmesys turėtų būti kreipiamas į neskelbtiną informaciją, susijusią su ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2008/114/EB¹, ir esminių paslaugų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/1148²;

¹ 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 2008/114/EB dėl Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų nustatymo ir priskyrimo jiems bei būtinybės gerinti jų apsaugą vertinimo (OL L 345, 2008 12 23, p. 75).

² 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1148 dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti (OL L 194, 2016 7 19, p. 1).

- (27) mokslinių tyrimų duomenų kiekis auga eksponentiškai ir juos būtų galima pakartotinai naudoti ne tik mokslininkų bendruomenės reikmėms. Kad būtų galima veiksmingai ir kompleksiskai įveikti didėjančius visuomenės iššūkius, tapo labai svarbu ir neatidėliotina turėti galimybę prieiti prie įvairių šaltinių duomenų, taip pat duomenų įvairiuose sektoriuose ir srityse, juos derinti tarpusavyje ir pakartotinai naudoti. Mokslinių tyrimų duomenys apima statistinius duomenis, praktiškai atliekamų eksperimentų, matavimų, stebėjimų rezultatus, tyrimų išvadas, pokalbių įrašus ir vaizdo medžiagą. Jiems taip pat priklauso metaduomenys, specifikacijos ir kiti skaitmeniniai objektai. Mokslinių tyrimų duomenys skiriasi nuo mokslinių straipsnių, kuriuose pristatomos ir komentuojamos jų autorių atliktų mokslinių tyrimų išvados. Daugelį metų atvira prieiga prie viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų duomenų ir galimybė juos pakartotinai naudoti buvo suteikiama pagal specialias politikos iniciatyvas. Atviroji prieiga suprantama kaip praktika, pagal kurią internetinė prieiga prie mokslinių tyrimų rezultatų galutiniam naudotojui suteikiama nemokamai ir netaikant apribojimų naudojimui bei pakartotiniam naudojimui, išskyrus galimybę reikalauti nurodyti autorystę. Atvirosios prieigos politika visų pirma siekiama tyrėjams ir plačiajai visuomenei suteikti prieigą prie mokslinių tyrimų duomenų kuo ankstesniame platinimo proceso etape ir palengvinti tų duomenų naudojimą ir pakartotinį naudojimą. Atviroji prieiga padeda didinti kokybę, mažinti poreikį be reikalo dubliuoti mokslinius tyrimus, spartinti mokslo pažangą, kovoti su sukčiavimu mokslo srityje ir gali apskritai skatinti ekonomikos augimą ir inovacijas. Be atvirosios prieigos, dedamos pagirtinos pastangos užtikrinti, kad duomenų valdymo planavimas taptų standartine mokslinė praktika, ir remti mokslinių tyrimų duomenų, kurie būtų surandami, prieinami, sąveikūs ir pakartotinai panaudojami (FAIR principai), platinimą;

- (28) dėl pirmiau išdėstytų priežasčių tinkama valstybėms narėms nustatyti pareigą viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų duomenims taikyti atvirosios prieigos politiką ir užtikrinti, kad tokią politiką įgyvendintų visos mokslinius tyrimus atliekančios organizacijos ir mokslinius tyrimus finansuojančios organizacijos. Be to, mokslinius tyrimus atliekančios organizacijos ir mokslinius tyrimus finansuojančios organizacijos galėtų būti organizuojamos kaip viešojo sektoriaus institucijos arba viešosios įmonės. Ši direktyva tokioms mišrioms organizacijoms taikoma tik tiek, kiek tai susiję su jų kaip mokslinius tyrimus atliekančių organizacijų funkcijomis, ir taikoma jų mokslinių tyrimų duomenims. Atvirosios prieigos politikoje paprastai numatomos ir įvairios išimtys, leidžiančios nesilaikyti reikalavimo užtikrinti atvirą prieigą prie mokslinių tyrimų rezultatų. 2018 m. balandžio 25 d. Komisijos rekomendacija dėl prieigos prie mokslinės informacijos ir tos informacijos išsaugojimo apibūdina atitinkamus atvirosios prieigos politikos elementus. Be to, reikėtų patobulinti sąlygas, kuriomis gali būti pakartotinai naudojami tam tikri mokslinių tyrimų duomenys. Dėl tos priežasties kai kurių iš šios direktyvos kylančių pareigų taikymo sritis turėtų būti išplėsta įtraukiant į ją mokslinių tyrimų duomenis, gaunamus vykdant mokslinių tyrimų veiklą, subsidijuojamą viešosiomis lėšomis arba bendrai finansuojamą viešojo ir privačiojo sektorių subjektų. Pagal nacionalinę atvirosios prieigos politiką, viešosiomis lėšomis finansuojamų mokslinių tyrimų duomenys turėtų būti automatiškai atviri. Tačiau šiame kontekste reikėtų deramai atsižvelgti į opius klausimus, susijusius su privatumu, asmens duomenų apsauga, konfidencialumu, nacionaliniu saugumu, teisėtais komerciniais interesais, pavyzdžiui, komercinėmis paslaptimis, ir su trečiųjų šalių intelektinės nuosavybės teisėmis, vadovaujantis principu „kiek įmanoma, atvira, bet, kiek būtina, uždara“. Be to, ši direktyva turėtų būti netaikoma tiems mokslinių tyrimų duomenims, prieiga prie kurių neleidžiama dėl priežasčių, susijusių su nacionaliniu saugumu, gynyba ar visuomenės saugumu. Siekiant išvengti administracinės naštos, iš šios direktyvos kylančios pareigos turėtų būti taikomos tik dėl tų mokslinių tyrimų duomenų, prie kurių tyrėjai, mokslinius tyrimus atliekančios organizacijos ar mokslinius tyrimus finansuojančios organizacijos jau yra suteikusios viešą prieigą per institucijos ar dalykinę saugyklą, ir dėl tų pareigų neturėtų būti patiriama papildomų išlaidų siekiant gauti šiuos duomenų rinkinius ar pririnkti papildomos duomenų priežiūros. Valstybės narės gali išplėsti šios direktyvos taikymo sritį ir ją taikyti taip pat mokslinių tyrimų duomenims, kurie viešai skelbiami pasitelkiant kitas duomenų infrastruktūras nei saugyklos, taip pat laisvai prieinamus leidinius, kaip prie straipsnio, duomenų straipsnio ar duomenų žurnalo straipsnio pridedama byla. Dokumentams, kurie nėra mokslinių tyrimų duomenų dokumentai, ši direktyva ir toliau turėtų būti netaikoma;

- (29) termino „viešojo sektoriaus institucija“ apibrėžtis grindžiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES¹ 2 straipsnio 1 dalies 1 punktu. Terminų „viešosios teisės reglamentuojama įstaiga“ ir „viešoji įmonė“ apibrėžtys, numatytos Direktyvoje 2014/25/ES, turėtų būti taikomos šiai direktyvai;
- (30) ši direktyva nustato termino „dokumentas“ apibrėžtį, ir ta apibrėžtis turėtų apimti bet kurią dokumento dalį. Terminas „dokumentas“ apibrėžtis turėtų apimti bet kokį aktų, faktų ar informacijos ir bet kokios tokių aktų, faktų ar informacijos rinkinio pateikimą bet kuriais būdais (raštu arba elektronine forma ar kaip garso, vaizdo ar garso ir vaizdo įrašą). „Dokumento“ apibrėžtis neskirta aprėpti kompiuterinių programų. Valstybės narės gali išplėsti šios direktyvos taikymo sritį ir ją taikyti kompiuterinėms programoms;

¹ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

- (31) viešojo sektoriaus institucijos vis iniciatyviau suteikia galimybę pakartotinai naudoti savo dokumentus užtikrindamos, kad internete būtų galima rasti ir realiai prieiti prie dokumentų ir susijusių metaduomenų atviraisiais formatais, kurie gali būti elektroniniai ir kuriais būtų užtikrinamas sąveikumas, pakartotinis naudojimas ir prieinamumas. Dokumentus pakartotinai naudoti turėtų būti leidžiama ir tada, kai pakartotinis naudotojas pateikia prašymą. Tais atvejais laiko terminas atsakyti į pakartotinio naudojimo prašymus turėtų būti pagrįstas ir atitikti lygiavertį terminą, taikomą prieigos prie dokumento prašymams, teikiamiems pagal atitinkamą prieigos tvarką. Tačiau tas reikalavimas neturėtų būti taikomas viešosioms įmonėms, švietimo įstaigoms, mokslinius tyrimus atliekančioms organizacijoms ir mokslinius tyrimus finansuojančioms organizacijoms. Pagrįsti laiko terminai visoje Sąjungoje skatins kurti naujus sudėtinius informacijos produktus ir paslaugas visos Sąjungos lygmeniu. Tai itin svarbu dinaminių duomenų (įskaitant aplinkos, eismo, palydovinius, meteorologinius ir iš jutiklių gaunamus duomenis), kurių ekonominė vertė priklauso nuo neatidėliotino informacijos prieinamumo ir reguliaraus atnaujinimo, srityje. Todėl prieiga prie dinaminių duomenų turėtų būti suteikiama iš karto po jų surinkimo, o atnaujinimo rankiniu būdu atveju – iš karto po duomenų rinkinio dalinio pakeitimo, per programų sąsają (toliau – API), siekiant sudaryti palankesnes sąlygas plėtoti tokiomis duomenimis grindžiamas interneto, judriojo ryšio ir debesijos taikomas programas. Kai dėl techninių ar finansinių kliūčių to padaryti neįmanoma, viešojo sektoriaus institucijos turėtų suteikti prieigą prie dokumentų per tokį laikotarpį, kad būtų galima išnaudoti visą jų ekonominį potencialą. Reikėtų imtis konkrečių priemonių siekiant pašalinti atitinkamas technines ir finansines kliūtis. Jei naudojama licencija, savalaikis dokumentų prieinamumas gali būti viena iš licencijos sąlygų. Tuo atveju, kai duomenų patikrinimas yra itin svarbus dėl pagrįstų viešojo intereso priežasčių, visų pirma dėl visuomenės sveikatos ir saugumo, prieiga prie dinaminių duomenų turėtų būti suteikta iš karto po patikrinimo. Toks esminis patikrinimas neturėtų daryti poveikio atnaujinimų dažnumui;

- (32) norint gauti prieigą prie duomenų, kuriuos leista pakartotinai naudoti pagal šią direktyvą, prieigą prie dinaminio duomenų būtų pravartu užtikrinti pasitelkiant tinkamai parengtas API. API yra funkcijų, procedūrų, apibrėžčių ir protokolų rinkinys, skirtas ryšiui tarp įrenginių ir sklandžiam keitimuisi duomenimis. API turėtų būti palaikomos išsamiais ir internete prieinamais aiškiais techniniais dokumentais. Kai įmanoma, reikėtų naudoti atvirąsias API. Reikėtų taikyti Sąjungos arba tarptautiniu lygmeniu pripažintus standartinius protokolus ir naudoti tarptautinius duomenų rinkinių standartus, kai taikytina. API sudėtingumas gali būti įvairių lygių – jos gali būti paprasčiausias saitas su duomenų baze konkrečioms duomenų rinkiniams gauti, saityno sąsaja arba sudėtingesnė struktūra. Duomenų pakartotinis naudojimas ir dalijimasis jais tinkamai naudojant API turi bendrosios vertės – tai padės kūrėjams ir pradedančiosioms įmonėms kurti naujas paslaugas ir produktus. Tai taip pat labai svarbu kuriant vertingas ekosistemas tokiems duomenų ištekliams, kurie dažnai lieka nepanaudoti. API kūrimas ir naudojimas turi būti grindžiami keliais principais – prieinamumo, stabilumo, techninės priežiūros visą gyvavimo ciklą, naudojimo ir standartų vienodumo, patogumo naudoti ir saugumo. Galimybę pakartotinai naudoti dinaminio duomenis, kurie yra dažnai atnaujinami (neretai ir tikroju laiku), viešojo sektoriaus institucijos ir viešosios įmonės turėtų suteikti iš karto po jų surinkimo naudojant tinkamas API ir, kai aktualu, – atsisųsdamos didžiąją dalį, išskyrus atvejus, kai tam reikėtų neproporcingai didelių pastangų. Vertinant pastangų proporcingumą reikėtų atsižvelgti į atitinkamos viešojo sektoriaus institucijos ar viešosios įmonės dydį ir veiklos biudžetą;

- (33) pakartotinio naudojimo galimybės gali būti gerinamos ribojant būtinumą skaitmeninti rašytinius dokumentus arba tvarkyti skaitmenines rinkmenas taip, kad jos būtų tarpusavyje suderinamos. Todėl viešojo sektoriaus institucijos turėtų suteikti galimybę naudotis dokumentais bet kuriu parengtiniu formatu ar kalba elektroninėmis priemonėmis tais atvejais, kai įmanoma ir tinkama. Viešojo sektoriaus institucijos turėtų palankiai vertinti prašymus dėl ištraukų iš esamų dokumentų, kai norint patenkinti tokį prašymą tereikia atlikti paprastą veiksmą. Tačiau viešojo sektoriaus institucijos neturėtų būti įpareigosos teikti ištraukos iš dokumento arba keisti prašomos informacijos formato tais atvejais, kai tai susiję su neproporcingai didelėmis pastangomis. Siekdamos sudaryti palankias sąlygas pakartotiniam naudojimui, viešojo sektoriaus institucijos turėtų daryti savo pačių dokumentus prieinamus tokiu formatu, kuris kiek įmanoma ir tikslinga nepriklausytų nuo specialios programinės įrangos naudojimo. Kai įmanoma ir tinkama, viešojo sektoriaus institucijos turėtų atsižvelgti į neįgaliesiems prieinamas galimybes pakartotinai naudoti dokumentus ir į galimybes dokumentus naudoti neįgaliųjų reikmėms – prieinamais formatais teikti atitinkamą informaciją, laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/2102¹ reikalavimų;
- (34) siekdamos palengvinti pakartotinį naudojimą, viešojo sektoriaus institucijos, kai įmanoma ir tinkama, turėtų suteikti galimybę naudoti dokumentus, įskaitant skelbiamus interneto svetainėse, pateikdamos juos atviraisiais ir elektroniniais formatais kartu su jų didžiausio įmanomo tikslumo ir išsamumo metaduomenimis taip, kad būtų užtikrintas sąveikumas, pavyzdžiui, tvarkydamos juos pagal principus, kuriais grindžiami suderinamumo ir tinkamumo naudoti reikalavimai, taikomi erdvinei informacijai pagal Direktyvą 2007/2/EB;

¹ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2102 dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių ir mobiliųjų programų prieinamumo (OL L 327, 2016 12 2, p. 1).

- (35) elektroninio formato dokumentu turėtų būti laikomas dokumentas, kurio rinkmenos formato struktūra yra tokia, kad kompiuterinės programos galėtų jį lengvai nustatyti, atpažinti ir gauti iš jo konkrečius duomenis. Elektroninio formato rinkmenose užkoduoti duomenys turėtų būti laikomi elektroniniais duomenimis. Elektroniniai formatai gali būti atvirieji arba nuosavybiniai. Jie gali būti oficialūs standartai arba ne. Elektroninio formato dokumentais neturėtų būti laikomi dokumentai, užkoduoti naudojant tokį rinkmenos formatą, kuriuo apribojamas automatinis tvarkymas, nes iš jų duomenų negalima gauti arba tai yra sunku padaryti. Kai įmanoma ir tinkama, valstybės narės turėtų skatinti naudoti Sąjungos ar tarptautiniu lygmeniu pripažintus atvirose elektroninius formatus. Rengiant techninius pakartotinio dokumentų naudojimo sprendimus turėtų būti atsižvelgta į Europos sąveikumo sprendimų sistemą, kai taikytina;

- (36) mokesčiai už dokumentų pakartotinį naudojimą labai trukdo pradedančiosioms ir MVI patekti į rinką. Todėl galimybė pakartotinai naudoti dokumentus turėtų būti suteikiama nemokamai, o mokesčiai, kai jie yra būtini, iš esmės neturėtų viršyti ribinių sąnaudų. Kai viešojo sektoriaus institucijos atlieka itin plačią prašomos informacijos paiešką arba itin daug sąnaudų reikalaujančius prašomos informacijos formato pakeitimus savanoriškai ar kai to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, ribinės sąnaudos gali apimti su tokia veikla susijusias išlaidas. Išimtiniais atvejais turėtų būti atsižvelgta į būtinybę netrikdyti viešojo sektoriaus institucijų, kurioms yra nustatytas reikalavimas gauti pajamų, kad padengtų didelę dalį savo sąnaudų, susijusių su jų viešųjų užduočių vykdymu, įprastinės veiklos. Tai taikytina ir tais atvejais, kai viešojo sektoriaus institucija suteikė prieigą prie duomenų kaip prie atvirųjų duomenų, tačiau privalo gauti pajamų, kad padengtų didelę dalį savo sąnaudų, susijusių su kitų viešųjų užduočių vykdymu. Taip pat turėtų būti pripažintas viešųjų įmonių vaidmuo konkurencingoje ekonominėje aplinkoje. Todėl tokiais atvejais viešojo sektoriaus institucijos ir viešosios įmonės turėtų galėti taikyti didesnę nei ribinių sąnaudų dydžio mokestį. Tokie mokesčiai turėtų būti nustatomi remiantis objektyviais, skaidriais ir patikrinamais kriterijais, o bendros pajamos iš dokumentų teikimo ir leidimo juos pakartotinai naudoti neturėtų viršyti rinkimo ir rengimo, įskaitant pirkimą iš trečiųjų šalių, atgaminimo, techninės priežiūros, saugojimo ir platinimo sąnaudų kartu su pagrįsta investicijų grąža. Kai taikytina, į reikalavimus atitinkančias sąnaudas taip pat turėtų būti galima įtraukti ir asmens duomenų anoniminimo sąnaudas ir priemonių, kurių imamasi siekiant apsaugoti duomenų konfidencialumą, sąnaudas. Valstybės narės gali reikalauti, kad viešojo sektoriaus institucijos ir viešosios įmonės atskleistų tų sąnaudų dydį. Reikalavimas, kad viešojo sektoriaus institucijos turi gauti pajamų, kad padengtų didelę dalį sąnaudų, susijusių su jų viešųjų užduočių vykdymu arba su viešosioms įmonėms patikėtų visuotinės svarbos paslaugų aprėptimi, nebūtinai turi būti teisinis, bet gali būti nustatytas, pavyzdžiui, pagal valstybėse narėse taikomą administracinę praktiką. Valstybės narės turėtų reguliariai atlikti tokio reikalavimo peržiūrą;

- (37) investicijų grąža gali būti suprantama kaip procentinė dalis, kuria papildomos ribinės sąnaudos, suteikianti galimybę padengti kapitalo sąnaudas ir įtraukti tikrąją grąžos normą. Kadangi kapitalo sąnaudos yra glaudžiai susijusios su kredito įstaigų taikomomis palūkanų normomis, kurios savo ruožtu yra grindžiamos Europos Centrinio Banko (toliau – ECB) fiksuotąja palūkanų norma, taikoma pagrindinėms refinansavimo operacijoms, pagrįsta investicijų grąža neturėtų daugiau kaip 5 proc. viršyti ECB taikomos fiksuotosios palūkanų normos;
- (38) bibliotekos, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejai ir archyvai turėtų turėti galimybę taikyti didesnę nei ribinių sąnaudų dydžio mokestį, kad nebūtų trikdoma jų įprastinė veikla. Tokių viešojo sektoriaus institucijų atveju bendros pajamos, gautos per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį iš dokumentų teikimo ir leidimo juos pakartotinai naudoti, neturėtų viršyti rinkimo, rengimo, atgaminimo, platinimo, išsaugojimo ir atsiskaitymo už teises sąnaudų kartu su pagrįsta investicijų grąža. Kai taikytina, į reikalavimus atitinkančias sąnaudas turėtų būti įtraukiamos ir asmens duomenų arba neskelbtinos komercinės informacijos anoniminimo sąnaudos. Bibliotekų, įskaitant universitetų bibliotekų, muziejų ir archyvų atveju, atsižvelgiant į jų ypatumus, apskaičiuojant pagrįstą investicijų grąžą galėtų būti atsižvelgta į kainas, kurias privačiojo sektoriaus subjektai yra nustatę už identiškų ar panašių dokumentų pakartotinį naudojimą;
- (39) šioje direktyvoje nustatytais viršutinėmis mokesčių ribomis nedaromas poveikis valstybių narių teisei taikyti mažesnius mokesčius ar apskritai jo netaikyti;

- (40) valstybės narės turėtų nustatyti mokesčio, viršijančio ribines sąnaudas, nustatymo kriterijus. Pavyzdžiui, jos turėtų turėti galimybę nustatyti tokius kriterijus nacionalinėse taisyklėse arba paskirti atitinkamą (-as) instituciją (-as), išskyrus pačią viešojo sektoriaus instituciją, kompetentingą (-as) nustatyti tokius kriterijus. Tos institucijos organizacinė struktūra turėtų atitikti konstitucinę ir teisinę valstybių narių sistemas. Tai galėtų būti esama institucija, kuri turi biudžeto vykdymo įgaliojimus ir yra politiškai atskaitinga;
- (41) užtikrinimas, kad viešojo sektoriaus dokumentų pakartotinio naudojimo sąlygos būtų aiškos ir viešai skelbiamos, yra išankstinė Sąjungos masto informacijos rinkos plėtros sąlyga. Todėl visos dokumentų pakartotiniam naudojimui keliamos sąlygos turėtų būti aiškos potencialiems pakartotiniams naudotojams. Valstybės narės turėtų skatinti prieinamų dokumentų indeksų, kurie būtų prieinami internete, kūrimą, kai tikslinga, kad skatintų teikti pakartotinio naudojimo prašymus ir sudarytų tam palankias sąlygas. Dokumentų, kuriais disponuoja subjektai, kurie nėra viešosios įmonės, švietimo įstaigos, mokslinius tyrimus atliekančios organizacijos ir mokslinius tyrimus finansuojančios organizacijos, pakartotinio naudojimo prašytojai turėtų būti informuojami apie esamus teisių gynimo būdus, susijusius su jiems poveikio turinčiais sprendimais ar praktika. Tai bus ypač svarbu MVĮ ir startuoliams, kuriems gali būti nežinomi būdai, kaip palaikomi kontaktai su kitų valstybių narių viešojo sektoriaus institucijomis, ir atitinkami teisių gynimo būdai;

- (42) teisių gynimo būdams turėtų būti priskirta peržiūros, kurią atliktų nešališka peržiūros įstaiga, galimybė. Ta įstaiga galėtų būti jau esama nacionalinė institucija, pavyzdžiui, nacionalinė konkurencijos institucija, priežiūros institucija, įsteigta pagal Reglamentą (ES) 2016/679, nacionalinė už prieigą prie dokumentų atsakinga institucija arba nacionalinė teisminė institucija. Tos įstaigos organizacinė struktūra turėtų atitikti konstitucinę ir teisinę valstybių narių sistemas. Kreipimasis į tą įstaiga neturėtų užkirsti kelio teisių gynimo būdams, kuriais kitu atveju galėtų naudotis pakartotinio dokumentų naudojimo pareiškėjai. Tačiau ji turėtų būti atskira nuo valstybės narės mechanizmo, pagal kurį nustatomi mokesčio, viršijančio ribines sąnaudas, nustatymo kriterijai. Teisių gynimo būdams turėtų būti priskirta galimybė peržiūrėti neigiamus sprendimus ir taip pat sprendimus, kuriais pareiškėjams, nors ir suteikus leidimą pakartotinai naudoti, galėtų būti daromas kitoks poveikis, visų pirma dėl taikytinų mokesčių nustatymo taisyklių. Peržiūros procesas turėtų būti spartus, atsižvelgiant į greitai kintančios rinkos poreikius;
- (43) visų viešojo sektoriaus disponuojamų bendrai prieinamų dokumentų – susijusių ne tik su politiniu procesu, bet ir su teisiniu ir administraciniu procesu – viešinimas yra esminė priemonė plėsti teisę žinoti, kuri yra pagrindinis demokratijos principas. Tas tikslas yra taikytinas visų lygmenų institucijoms – vietinėms, nacionalinėms ar tarptautinėms;

- (44) dokumentų pakartotiniam naudojimui neturėtų būti taikomos jokios sąlygos. Tačiau tam tikrais viešojo intereso tikslus pateisinančiais atvejais gali būti išduota licencija, nustatanti licencijos turėtojų pakartotinio naudojimo sąlygas, susijusias, pavyzdžiui, su atsakomybės klausimais, asmens duomenų apsaugos, tinkamo dokumentų naudojimo, nekeitimo garantavimo ir šaltinio nurodymo klausimais. Jei viešojo sektoriaus institucijos licencijuoja pakartotinį dokumentų naudojimą, licencijos sąlygos turėtų būti objektyvios, proporcingos ir nediskriminuojančios. Standartinės licencijos, kurios turi būti prieinamos internetu, taip pat šiuo atžvilgiu gali vaidinti svarbų vaidmenį. Dėl to valstybės narės turėtų numatyti galimybę naudoti standartinės licencijas. Bet kuriuo atveju viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo licencijose turėtų būti numatyta kuo mažiau pakartotinio naudojimo apribojimų, pavyzdžiui, ribojimus taikyti tik reikalavimui nurodyti šaltinį. Šiuo atžvilgiu svarbų vaidmenį turėtų atlikti atvirosios licencijos internete prieinamų standartizuotų viešųjų licencijų forma, kuriomis sudaroma galimybė bet kam bet koku tikslu laisvai prieiti prie duomenų ir turinio, juos naudoti, keisti ir jais dalytis ir kurios grindžiamos atvirųjų duomenų formatais. Todėl valstybės narės turėtų skatinti atvirųjų licencijų naudojimą – tai galiausiai turėtų tapti bendra praktika visoje Sąjungoje. Nedarant poveikio Sąjungos ar nacionalinėje teisėje nustatytiems atsakomybės reikalavimams, tais atvejais, kai viešojo sektoriaus institucija arba viešoji įmonė suteikia galimybę dokumentus pakartotinai naudoti be jokių kitų sąlygų ar apribojimų, tai viešojo sektoriaus institucijai arba viešajai įmonei gali būti leidžiama atsisakyti visos atsakomybės už pakartotiniam naudojimui pateiktus dokumentus;
- (45) jei kompetentinga institucija nusprendžia daugiau nebeleisti tam tikrų dokumentų pakartotinai naudoti arba tų dokumentų daugiau nebeatnaujinti, ji turėtų tuos sprendimus pirma pasitaikiusia proga skelbti viešai, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis;

- (46) pakartotinio naudojimo sąlygos turėtų būti nediskriminacinės panašių pakartotinio naudojimo kategorijų atžvilgiu. Tuo tikslu diskriminavimo draudimas, pavyzdžiui, neturėtų užkirsti kelio viešojo sektoriaus institucijoms nemokamai keistis informacija, skirta naudoti viešosioms užduotims vykdyti, o iš kitų šalių imti mokesčių už tų pačių dokumentų pakartotinį naudojimą. Tai taip pat neturėtų neleisti priimti diferencijuotų mokesčių taikymo komerciniam ir nekomerciniam pakartotiniam naudojimui politikos;
- (47) valstybės narės visų pirma turėtų užtikrinti, kad dėl viešųjų įmonių dokumentų pakartotinio naudojimo nebūtų iškraipyta rinka ir nebūtų pakenkta sąžiningai konkurencijai;
- (48) nustatydamos pakartotinio dokumentų naudojimo principus, viešojo sektoriaus institucijos turėtų laikytis Sąjungos ir nacionalinių konkurencijos taisyklių, kiek įmanoma vengdamos išskirtinių susitarimų tarpusavyje ir su privačiojo sektoriaus partneriais. Tačiau norint teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugą, išskirtinė viešojo sektoriaus dokumentų pakartotinio naudojimo teisė kartais gali būti būtina. Tai gali pasitaikyti tais atvejais, kai joks komercinis leidėjas, neturėdamas tokios išskirtinės teisės, nenori skelbti informacijos. Todėl tikslinga atsižvelgti į viešąsias paslaugų pirkimo sutartis, kurios nepatenka į Direktyvos 2014/24/ES taikymo sritį pagal tos direktyvos 11 straipsnį, ir į inovacijų partnerystes, kaip nurodyta Direktyvos 2014/24/ES 31 straipsnyje;

- (49) bibliotekos, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejai, archyvai ir privačiojo sektoriaus partneriai tarpusavyje yra sudarę nemažai su kultūros išteklių skaitmeninimu susijusių bendradarbiavimo susitarimų, kuriais privačiojo sektoriaus partneriams suteikiamos išskirtinės teisės. Praktika rodo, kad tokia viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė gali sudaryti palankesnes sąlygas prasmingai naudoti kultūros kolekcijas ir kartu spartinti plačiosios visuomenės narių prieigą prie kultūros paveldo. Todėl tikslinga atsižvelgti į dabartinius su kultūros išteklių skaitmeninimu susijusius skirtumus tarp valstybių narių – nustatyti specialias susitarimams dėl tokių išteklių skaitmeninimo taikomas taisykles. Kai išskirtinė teisė yra susijusi su kultūros išteklių skaitmeninimu, gali būti reikalingas tam tikras išskirtinės teisės turėjimo laikotarpis, kad privačiojo sektoriaus partneris turėtų galimybę susigrąžinti investicijas. Tačiau tas laikotarpis turėtų būti ribotas ir kuo trumpesnis siekiant laikytis principo, kad viešojo naudojimo medžiaga, kai ji suskaitmeninama, turėtų likti viešojo naudojimo medžiaga. Laikotarpis, kuriam suteikiama išskirtinė teisė, susijusi su kultūros išteklių skaitmeninimu, paprastai turėtų neviršyti 10 metų. Išskirtinės teisės suteikimas ilgesniam kaip 10 metų laikotarpiui turėtų būti peržiūrimas, atsižvelgiant į techninius, finansinius ir administracinius aplinkos pokyčius nuo to momento, kai buvo sudarytas susitarimas. Be to, pagal bet kurią viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę kultūros išteklių skaitmeninimo tikslais partnerei kultūros įstaigai turėtų būti suteiktos visos teisės į suskaitmenintų kultūros išteklių naudojimą pasibaigus susitarimo galiojimui;

- (50) duomenų turėtojų ir duomenų pakartotinių naudotojų susitarimams, kuriais nėra aiškiai suteikiamos išskirtinės teisės, bet kuriais, pagrįstai tikėtina, gali būti apribotos galimybės dokumentus pakartotinai naudoti, turėtų būti taikomi papildomi vieši patikrinimai. Todėl esminės tokių susitarimų nuostatos turėtų būti paskelbtos internete bent prieš du mėnesius iki įsigaliojimo, t. y. prieš du mėnesius iki sutartos datos, kurią šalys turi pradėti vykdyti savo pareigas. Paskelbimu suinteresuotosioms šalims turėtų būti suteikta galimybė pateikti prašymą dėl dokumentų, kuriems taikomi tie susitarimai, pakartotinio naudojimo ir užkirstas kelias potencialių pakartotinių naudotojų rato apribojimo rizikai. Bet kuriuo atveju tokių susitarimų esminių nuostatų galutinė redakcija, dėl kurios šalys susitarė, taip pat turėtų būti paskelbta internete nepagrįstai nedelsiant po jų sudarymo;
- (51) šia direktyva siekiama kuo labiau sumažinti piktnaudžiavimo pradininko pranašumu riziką, kuri gali apriboti potencialių duomenų pakartotinių naudotojų skaičių. Kai tikėtina, kad be šia direktyva valstybei narei nustatytų pareigų suteikti dokumentus, pagal sutartimi įformintą susitarimą gali būti perleidžiami tos valstybės narės ištekliai, kaip nurodyta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, ši direktyva neturėtų daryti poveikio SESV 101–109 straipsniuose nustatytų konkurencijos ir valstybės pagalbos taisyklių taikymui. Remiantis SESV 107, 108 ir 109 straipsniuose nustatytomis valstybės pagalbos taisyklėmis, valstybė narė privalo *ex ante* tvarka patikrinti, ar atitinkama sutartimi nėra teikiama valstybės pagalba, ir užtikrinti, kad jis atitiktų valstybės pagalbos taisykles;

- (52) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, visų pirma pagal Reglamentą (ES) 2016/679 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB¹, ir, be kita ko, pagal papildomas nacionalinės teisės nuostatas. Tai reiškia, *inter alia*, kad asmens duomenų pakartotinis naudojimas leistinas tik jeigu laikomasi tikslų apribojimo principo, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2016/679 5 straipsnio 1 dalies b punkte ir 6 straipsnyje. Anoniminė informacija yra informacija, kuri nėra susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra žinoma arba gali būti nustatyta, arba su asmens duomenimis, kurių anonimiškumas užtikrintas taip, kad duomenų subjekto tapatybė negali arba nebegali būti nustatyta. Informacijos anonimiškumo užtikrinimas yra priemonė, skirta suderinti kiek įmanoma didesnes viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo galimybes ir duomenų apsaugos teisės aktais nustatytas pareigas, tačiau tam reikia sąnaudų. Tas sąnaudas tikslinga priskirti sąnaudoms, laikytinoms ribinių platinimo sąnaudų dalimi, kaip nurodyta šioje direktyvoje;
- (53) priimant sprendimus dėl viešojo sektoriaus dokumentų, kuriuose yra asmens duomenų, pavyzdžiui, sveikatos priežiūros sektoriuje, pakartotinio naudojimo aprėpties ir sąlygų gali reikėti atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimus pagal Reglamento (ES) 2016/679 35 straipsnį;

¹ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

- (54) šia direktyva nedaromas poveikis trečiųjų šalių intelektualinės nuosavybės teisėms. Siekiant išvengti abejonių, sąvoka „intelektinės nuosavybės teisės“ apima tik autorių ir gretutines teises (įskaitant *sui generis* formų apsaugą). Ši direktyva netaikoma dokumentams, kuriems taikomos pramoninės nuosavybės teisės, pavyzdžiui, patentams, registruotiems dizainams ir prekių ženklams. Taip pat šia direktyva nedaromas poveikis viešojo sektoriaus institucijų intelektualinės nuosavybės teisių buvimui ar turėjimui, nei koku nors būdu ribojamas naudojimas šiomis teisėmis už šia direktyva nustatytą ribą. Pagal šią direktyvą nustatytos pareigos turėtų būti taikomos tik tiek, kiek jos yra suderinamos su tarptautiniais susitarimais dėl intelektualinės nuosavybės teisių apsaugos, ypač Berno Konvencija dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos (toliau – Berno konvencija), Susitarimu dėl intelektualinės nuosavybės teisių, susijusių su prekyba, aspektų (toliau – TRIPS susitarimu) ir PINO autorių teisių sutartimi. Tačiau viešojo sektoriaus institucijos turėtų naudotis savo autorių teisėmis taip, kad palengvintų pakartotinį naudojimą;
- (55) atsižvelgiant į Sąjungos teisę ir į valstybių narių ir Sąjungos tarptautinius įsipareigojimus, visų pirma pagal Berno konvenciją ir TRIPS susitarimą, ši direktyva neturėtų būti taikoma dokumentams, kurių atžvilgiu intelektualinės nuosavybės teises turi trečiosios šalys. Jei trečioji šalis buvo pirminis intelektualinės nuosavybės teisių į bibliotekose, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejuose ir archyvuose laikomą dokumentą savininkas ir tų teisių apsaugos terminas dar nesibaigė, tas dokumentas pagal šią direktyvą turi būti laikomas dokumentu, kurio atžvilgiu intelektualinės nuosavybės teises turi trečiosios šalys;

- (56) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis viešojo sektoriaus institucijų darbuotojų teisėms, įskaitant ekonomines ir moralines teises, kurias jie gali turėti pagal nacionalinę teisę;
- (57) be to, pateikus dokumentą pakartotiniam naudojimui, atitinkama viešojo sektoriaus institucija turėtų ir toliau turėti teisę tą dokumentą naudoti;
- (58) šia direktyva nedaromas poveikis Direktyvai 2014/24/ES;
- (59) priemonės, padedančios potencialiems pakartotiniams naudotojams rasti dokumentus, prieinamus pakartotiniam naudojimui, ir pakartotinio naudojimo sąlygos gali gerokai palengvinti viešojo sektoriaus dokumentų tarpvalstybinį naudojimą. Dėl to valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų nustatytos praktinio pobūdžio priemonės, padedančios pakartotiniams naudotojams ieškoti dokumentų, prieinamų pakartotiniam naudojimui. Tokių praktinio pobūdžio priemonių pavyzdžiai yra pagrindinių dokumentų (dokumentų, kurie yra arba gali būti plačiai pakartotinai naudojami) registrų sąrašai, pageidautina prieinami internetu, ir portalinės svetainės, sujungtos su decentralizuotais registrų sąrašais. Valstybės narės taip pat turėtų sudaryti palankesnes sąlygas ilgalaikiai galimybei pakartotinai naudotis viešojo sektoriaus informacija laikantis taikytinos išsaugojimo politikos;
- (60) Komisija turėtų palengvinti valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą ir remti sąveikių elektroninių sąsajų, kuriomis būtų sudarytos sąlygos teikti veiksmingesnes ir saugesnes viešąsias paslaugas, kūrimą, bandymą, įgyvendinimą ir diegimą;

- (61) šia direktyva nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2001/29/EB¹. Ji aiškiai numato sąlygas, kurių laikantis viešojo sektoriaus institucijos gali naudotis savo intelektinės nuosavybės teisėmis vidaus informacijos rinkoje, leisdamos dokumentų pakartotinį naudojimą. Jei viešojo sektoriaus institucijos yra Direktyvos 96/9/EB 7 straipsnio 1 dalyje numatytos teisės turėtojos, jos neturėtų ta teise naudotis siekdamos neleisti pakartotinai naudoti esamų dokumentų arba siekdamos tokį pakartotinį naudojimą apriboti labiau nei šia direktyva numatyti apribojimai;
- (62) Komisija rėmė internetinės atvirųjų duomenų parengties ataskaitos rengimą, pateikdama atitinkamus pakartotinio viešojo sektoriaus informacijos naudojimo veiklos rodiklius visose valstybėse narėse. Reguliariai atnaujinant tą ataskaitą bus prisidedama prie keitimosi informacija tarp valstybių narių ir informacijos apie politines priemones ir praktiką prieinamumo visoje Sąjungos teritorijoje;
- (63) būtina užtikrinti, kad valstybės narės stebėtų viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo mastą, sąlygas, kuriomis ši informacija prieinama, ir teisių gynimo praktiką;

¹ 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001 6 22, p. 10).

- (64) Komisija gali padėti valstybėms narėms nuosekliai įgyvendinti šią direktyvą ir tuo tikslu po konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis parengti naujas ar atnaujinti esamas gaires, visų pirma dėl rekomenduojamų standartinių licencijų, duomenų rinkinių ir mokesčio už pakartotinį dokumentų naudojimą nustatymo;
- (65) vienas iš pagrindinių vidaus rinkos sukūrimo tikslų yra sudaryti sąlygas, kad būtų skatinamas Sąjungos masto paslaugų plėtojimas. Bibliotekose, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejuose ir archyvuose yra sukaupta daug vertingų viešojo sektoriaus informacinių išteklių, ypač po to, kai dėl skaitmeninimo projektų padidėjo viešojo naudojimo skaitmeninės medžiagos kiekis. Tos kultūros paveldo kolekcijos ir susiję metaduomenys yra potenciali skaitmeninio turinio produktų ir paslaugų bazė ir turi didžiulį inovacinio pakartotinio naudojimo potencialą tokiuose sektoriuose kaip švietimas ir turizmas. Kitų tipų kultūros įstaigoms (pvz., orkestrai, operos, baleto ir teatro kolektyvai), įskaitant toms įstaigoms priklausančius archyvus, ši direktyva turėtų ir toliau būti netaikoma dėl to, kad jų specifinė paskirtis yra scenos menas, ir dėl to, kad beveik visai jų medžiagai taikomos trečiosios šalies intelektinės nuosavybės teisės;

- (66) siekiant numatyti sąlygas, kuriomis būtų remiamas dokumentų pakartotinis naudojimas, siejamas su reikšminga socioekonominė nauda, itin vertinga ekonomikai ir visuomenei, priede turėtų būti numatytas didelės vertės duomenų rinkinių teminių kategorijų sąrašas. Pateikiant kaip pavyzdį ir nedarant poveikio įgyvendinimo aktams, kuriuose nustatyti didelės vertės duomenų rinkiniai, kuriems turėtų būti taikomi konkretūs šioje direktyvoje nustatyti reikalavimai, atsižvelgiant į Komisijos gaires dėl rekomenduojamų standartinių licencijų, duomenų rinkinių ir mokesčio už pakartotinį dokumentų naudojimą apskaičiavimo, teminės kategorijos galėtų, *inter alia*, apimti pašto kodus, nacionalinius ir vietos žemėlapius (geoerdviniai duomenys), energijos suvartojimą ir palydovinius vaizdus (žemės stebėjimas ir aplinka), iš prietaisų *in situ* gaunamus duomenis ir orų prognozes (meteorologiniai duomenys), demografinius ir ekonominius rodiklius (statistika), verslo registrus ir registracijos atpažinties kodus (bendrovės ir bendrovių valdymas nuosavybės teise), kelio ženklus ir vidaus vandenų kelius (judumas);

- (67) siekiant iš dalies pakeisti didelės vertės duomenų rinkinių teminių kategorijų sąrašą, pridedant papildomas temines kategorijas, pagal SESV veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros¹ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

¹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1

- (68) duomenų rinkinių, kurie pasižymi ypatingu socioekonominės naudos potencialu, Sąjungos masto sąrašas kartu su suderintomis pakartotinio jų naudojimo sąlygomis yra svarbus tarpvalstybinių duomenų taikomųjų programų ir paslaugų diegimo veiksnys. Siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai remti dokumentų pakartotinį naudojimą, siejamą su reikšminga socioekonominė nauda, patvirtinant konkrečių didelės vertės duomenų rinkinių, kuriems taikomi konkretūs šios direktyvos reikalavimai, sąrašą kartu su jų skelbimo ir pakartotinio naudojimo tvarka. Taigi tie konkretūs reikalavimai nebus taikomi prieš Komisijai priimant įgyvendinimo aktus. Sudarant šį sąrašą turėtų būti atsižvelgiama į Sąjungos sektorių teisės aktus, kuriais jau reglamentuojamas duomenų rinkinių skelbimas, pavyzdžiui, į direktyvas 2007/2/EB ir 2010/40/ES, siekiant užtikrinti, kad prieiga prie duomenų rinkinių būtų suteikiama remiantis atitinkamais standartais ir metaduomenų rinkiniais. Šis sąrašas turėtų būti grindžiamas šioje direktyvoje nustatytais teminėmis kategorijomis. Rengdama sąrašą Komisija turėtų tinkamai konsultuotis, taip pat su ekspertais. Be to, priimant sprendimus dėl viešųjų įmonių turimų duomenų įtraukimo į sąrašą arba dėl nemokamos prieigos prie jų, turėtų būti atsižvelgta į poveikį konkurencijai atitinkamose rinkose. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹;

¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (69) siekiant užtikrinti kuo didesnę didelės vertės duomenų rinkinių naudą ir palengvinti jų pakartotinį naudojimą, prieiga prie tų rinkinių turėtų būti kuo mažiau teisiškai ribojama ir nemokama. Be to, tie rinkiniai turėtų būti skelbiami per API. Tačiau tai neužkerta kelio viešojo sektoriaus institucijoms nustatyti mokestį už jų, vykdančias viešosios valdžios funkcijas, teikiamas paslaugas, susijusias su didelės vertės duomenų rinkiniais, visų pirma patvirtinant dokumentų autentiškumą ar tikrumą;
- (70) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. lengvinti Sąjungos masto informacijos produktų ir paslaugų, grindžiamų viešojo sektoriaus dokumentais, kūrimą, užtikrinti, kad, viena vertus, privatus verslas, visų pirma MVI, galėtų tarpvalstybiniu mastu veiksmingai naudotis viešojo sektoriaus dokumentais siekdamas kurti pridėtinę vertę turinčius informacijos produktus ir paslaugas ir, kita vertus, kad tą daryti galėtų piliečiai, siekiant palengvinti laisvą informacijos judėjimą ir komunikaciją, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo Sąjungos masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

- (71) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, visų pirma pripažintų Chartijoje, įskaitant teisę į privatų gyvenimą, teisę į asmens duomenų apsaugą, teisę į nuosavybę ir neįgaliųjų asmenų integravimą. Jokia šios direktyvos nuostata neturėtų būti aiškinama ar įgyvendinama su Europos Tarybos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija nesuderinamu būdu;
- (72) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2018 m. liepos 10 d.¹;
- (73) Komisija turėtų atlikti šios direktyvos įvertinimą. Laikantis 2016 m. balandžio 13 d. tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros, tas įvertinimas turėtų būti grindžiamas penkiais – veiksmingumo, efektyvumo, aktualumo, nuoseklumo ir pridėtinės vertės – kriterijais ir juo turėtų būti remiamasi atliekant tolesnių veiksmų pasirinkimo poveikio vertinimus;
- (74) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų II priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminu,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹ OL C 305, 2018 8 30, p. 7.

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Siekiant skatinti atvirųjų duomenų naudojimą ir skatinti inovacijas produktų ir paslaugų srityje, ši direktyva nustato būtiniausias taisykles, reglamentuojančias toliau nurodytų dokumentų pakartotinį naudojimą ir tą pakartotinį naudojimą lengvinančią praktinę tvarką:
 - a) esamų dokumentų, kuriais disponuoja valstybių narių viešojo sektoriaus institucijos;
 - b) esamų dokumentų, kuriais disponuoja viešosios įmonės, kurios:
 - i) vykdo veiklą Direktyvoje 2014/25/ES apibrėžtose srityse;
 - ii) vykdo veiklą kaip viešųjų paslaugų operatoriai pagal Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 2 straipsnį;
 - iii) vykdo veiklą kaip pareigą teikti viešąsias paslaugas vykdančios oro vežėjos pagal Reglamento (EB) Nr. 1008/2008 16 straipsnį arba
 - iv) vykdo veiklą kaip visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus vykdančios Bendrijos laivų savininkai pagal Reglamento (EEB) Nr. 3577/92 4 straipsnį;

- c) mokslinių tyrimų duomenų, laikantis 10 straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Ši direktyva netaikoma:

- a) dokumentams, kurių teikimas yra veikla, nepatenkanti į atitinkamų viešojo sektoriaus institucijų viešosios užduoties taikymo sritį, kaip apibrėžta valstybės narės įstatymu ar kitomis privalomomis taisyklėmis, arba nesant tokių taisyklių, kaip apibrėžta pagal bendrą administracinę praktiką toje valstybėje narėje, su sąlyga, kad viešųjų užduočių taikymo sritis yra skaidri ir jai taikoma peržiūra;
- b) viešųjų įmonių disponuojamiems dokumentams:
 - i) kurie rengiami kitais tikslais nei visuotinės svarbos paslaugų teikimas, kaip apibrėžta valstybių narių įstatymuose arba kitose privalomose taisyklėse;
 - ii) kurie susiję su konkurencijos tiesiogiai veikiama veikla ir kuriems dėl tos priežasties pagal Direktyvos 2014/25/ES 34 straipsnį netaikomos pirkimų taisyklės;
- c) dokumentams, kurių atžvilgiu trečiosios šalys turi intelektinės nuosavybės teises;
- d) dokumentams, pavyzdžiui neskelbtini duomenys, kurie yra neprieinami dėl prieigos tvarkos valstybėje narėje, įskaitant tuos, kurie neprieinami dėl:
 - i) nacionalinio saugumo (būtent valstybės saugumo), gynybos ar visuomenės saugumo apsaugos;

- ii) statistinių duomenų konfidencialumo;
- iii) komercinio konfidencialumo (įskaitant verslo, profesines arba bendrovės paslaptis);
- e) dokumentams, prieiga prie kurių neleidžiama arba ribojama dėl neskelbtinos informacijos, susijusios su ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/114/EB 2 straipsnio d punkte;
- f) dokumentams, prieiga prie kurių pagal valstybių narių prieigos tvarką ribojama, taip pat tais atvejais, kai piliečiai ar juridiniai subjektai turi įrodyti, jog turi konkretų interesą gauti prieigą prie dokumentų;
- g) logotipams, ornamentams ir emblemoms;
- h) dokumentams, prieiga prie kurių pagal prieigos tvarką neleidžiama arba ribojama dėl asmens duomenų apsaugos, taip pat dokumentų, prieiga prie kurių pagal prieigos tvarką suteikiama, dalims, kai jose yra asmens duomenys, kurių pakartotinis naudojimas pagal įstatymus nesuderinamas su asmenų apsaugos teisės aktais, susijusiais su asmens duomenų tvarkymu, arba kaip pažeidžiantis asmens privataus gyvenimo ir integralumo apsaugą, visų pirma pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę dėl asmens duomenų apsaugos;

- i) dokumentams, kuriais disponuoja visuomeniniai transliuotojai ir jų filialai bei kitos institucijos ar jų filialai, atlikdami visuomeninio transliavimo užduotis;
 - j) dokumentams, kuriais disponuoja kultūros įstaigos, išskyrus bibliotekas, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejus ir archyvus;
 - k) dokumentams, kuriais disponuoja vidurinio ar žemesnio lygmens švietimo įstaigos, ir dokumentams, išskyrus nurodytuosius 1 dalies c punkte, kuriais disponuoja visos kitos švietimo įstaigos;
 - l) dokumentams, išskyrus nurodytuosius 1 dalies c punkte, kuriais disponuoja mokslinius tyrimus atliekančios organizacijos ir mokslinius tyrimus finansuojančios organizacijos, įskaitant mokslinių tyrimų rezultatams perduoti įsteigtas organizacijas.
3. Ši direktyva grindžiama Sąjungos ir nacionaline prieigos tvarka ir nedaro jai poveikio.
4. Ši direktyva nedaro poveikio Sąjungos ir nacionalinei teisei dėl asmens duomenų apsaugos, visų pirma Reglamentui (ES) 2016/679 ir Direktyvai 2002/58/EB ir atitinkamoms valstybių narių nacionalinės teisės nuostatoms.
5. Pagal šią direktyvą nustatytos pareigos taikomos tik tiek, kiek jos yra suderinamos su tarptautinių susitarimų dėl intelektinės nuosavybės teisių apsaugos, ypač su Berno konvencijos, TRIPS susitarimo ir PINO autorių teisių sutarties, nuostatomis.

6. Viešojo sektoriaus institucijos nesinaudoja Direktyvos 96/9/EB 7 straipsnio 1 dalyje numatyta duomenų bazės sudarytojo teise siekdamos neleisti pakartotinai naudoti dokumentų arba siekdamos pakartotinį naudojimą apriboti labiau nei šia direktyva nustatyti apribojimai.
7. Šia direktyva reglamentuojamas esamų dokumentų, kuriais disponuoja valstybių narių viešojo sektoriaus institucijos ir viešosios įmonės, įskaitant dokumentus, kuriems taikoma Direktyva 2007/2/EB, pakartotinis naudojimas.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) viešojo sektoriaus institucija – valstybės, regionų ar vietos valdžios institucija, viešosios teisės reglamentuojamas subjektas arba iš vienos ar daugiau tokių institucijų arba vieno ar daugiau tokių viešosios teisės reglamentuojamų subjektų sudaryta asociacija;
- 2) viešosios teisės reglamentuojama įstaiga – subjektas, pasižymintis visomis toliau išvardytomis charakteristikomis:
 - a) jis įsteigtas siekiant konkretaus tikslo – tenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio,

- b) jis turi teisinį subjektiškumą, ir
 - c) jis didžiaja dalimi finansuojamas valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų subjektų lėšomis arba jo valdymas yra prižiūrimas tų institucijų ar subjektų, arba jis turi administracinį, valdymo ar priežiūros organą, kurio daugiau kaip pusę narių skiria valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijos arba kiti viešosios teisės reglamentuojami subjektai;
- 3) viešoji įmonė – įmonė, vykdanči veiklą 1 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytose srityse, kuriai viešojo sektoriaus institucijos gali tiesiogiai ar netiesiogiai daryti lemiamą įtaką dėl to, kad valdo įmonę nuosavybės teise, dėl jų finansinio dalyvavimo šioje įmonėje arba šią įmonę reglamentuojančių taisyklių. Prielaida, kad viešojo sektoriaus institucijos turi lemiamą įtaką, daroma bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, kai tos institucijos tiesiogiai ar netiesiogiai:
- a) valdo didžiąją įmonės pasirašytojo kapitalo dalį;
 - b) kontroliuoja daugumą balsų, kurie suteikiami įmonės išleistomis akcijomis;
 - c) gali skirti daugiau kaip pusę įmonės administracinio, valdymo arba priežiūros organo narių;
- 4) universitetas – viešojo sektoriaus institucija, organizuojanti pavidurines aukštojo mokslo studijas, kurias baigus suteikiamas akademinis laipsnis;

- 5) standartinė licencija – iš anksto nustatytų pakartotinio naudojimo sąlygų rinkinys skaitmeniniu formatu, pageidautina – suderinamas su internete prieinamomis standartizuotomis viešosiomis licencijomis;
- 6) dokumentas –
 - a) bet koks turinys bet kokia forma (raštu arba elektronine forma ar kaip garso, vaizdo ar garso ir vaizdo įrašas);
 - b) bet kuri tokio turinio dalis;
- 7) anoniminimas – procesas, kai dokumentai pakeičiami anoniminiais dokumentais, kurie nėra susiję su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra žinoma arba gali būti nustatyta, arba procesas, kai asmens duomenys, kurių anonimiškumas užtikrinamas taip, kad duomenų subjekto tapatybė negali arba nebegali būti nustatyta;
- 8) dinaminiai duomenys – skaitmeniniai dokumentai, kurie yra dažnai arba tikruoju laiku atnaujinami, visų pirma dėl jų kintamumo arba greito senėjimo; iš jautiklių gaunami duomenys paprastai laikomi dinaminiais duomenimis;
- 9) mokslinių tyrimų duomenys – skaitmeniniai dokumentai, išskyrus mokslines publikacijas, kurie yra renkami ar rengiami vykdant mokslinių tyrimų veiklą ir yra naudojami kaip įrodymai mokslinių tyrimų procese arba yra mokslinės bendruomenės visuotinai pripažinti būtiniais mokslinių tyrimų išvadoms ir rezultatams patvirtinti;

- 10) didelės vertės duomenų rinkiniai – dokumentai, kurių pakartotinis naudojimas siejamas su reikšminga nauda visuomenei, aplinkai ir ekonomikai, visų pirma dėl jų tinkamumo pridėtinę vertę turinčioms paslaugoms, taikomosioms programoms ir naujoms, aukštos kokybės bei deramoms darbo vietoms kurti ir dėl potencialių tais duomenų rinkiniais grindžiamų pridėtinę vertę turinčių paslaugų ir taikomųjų programų naudotojų skaičiaus;
- 11) pakartotinis naudojimas – fizinių ar juridinių asmenų naudojimas dokumentais, kuriais disponuoja:
- a) viešojo sektoriaus institucijos, komerciniams arba nekomerciniams tikslams, išskyrus pirminį tikslą pagal viešąjį užduotį, kuriam dokumentai buvo parengti, ir išskyrus keitimąsi dokumentais tarp viešojo sektoriaus institucijų vien tik atliekant jų viešąsias užduotis, arba
 - b) viešosios įmonės, komerciniams arba nekomerciniams tikslams, išskyrus pirminį tikslą teikti visuotinės svarbos paslaugas, kuriam dokumentai buvo parengti, ir išskyrus keitimąsi dokumentais tarp viešųjų įmonių ir viešojo sektoriaus institucijų vien tik atliekant viešojo sektoriaus institucijų viešąsias užduotis;
- 12) asmens duomenys – asmens duomenys, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2016/679 4 straipsnio 1 punkte;
- 13) elektroninis formatas – rinkmenos formatas, kurio struktūra leidžia kompiuterinėms taikomosioms programoms lengvai nustatyti, atpažinti ir gauti konkrečius duomenis, įskaitant atskirus konstatuojamus faktus, ir jų vidaus struktūrą;

- 14) atvirasis formatas – rinkmenos formatas, kuris nepriklauso nuo platformos ir yra prieinamas visuomenei be jokių apribojimų, kurie trukdytų pakartotinai naudoti dokumentus;
- 15) atvirasis oficialusis standartas – standartas, kuris yra kodifikuotas rašytine forma ir kuriame išsamiai išdėstytos reikalavimų, susijusių su programinės įrangos sąveikumo užtikrinimu, specifikacijos;
- 16) pagrįsta investicijų grąža – viso mokesčio, kurį dar sudaro suma, reikalinga reikalavimus atitinkančioms sąnaudoms kompensuoti, procentinė dalis, negalinti daugiau kaip penkiais procentiniais punktais viršyti ECB nustatytos fiksuotosios palūkanų normos;
- 17) trečioji šalis – duomenimis disponuojantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris nėra viešojo sektoriaus institucija arba viešoji įmonė.

3 straipsnis

Bendrasis principas

- 1. Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį valstybės narės užtikrina, kad dokumentus, kuriems pagal 1 straipsnį taikoma ši direktyva, būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams pagal III ir IV skyrius.
- 2. Valstybės narės užtikrina, kad dokumentus, kurių intelektinės nuosavybės teisės priklauso bibliotekoms, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejams ir archyvams, ir dokumentus, kuriais disponuoja viešosios įmonės, kai tokius dokumentus leidžiama pakartotinai naudoti, būtų galima pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams pagal III ir IV skyrius.

II SKYRIUS

PAKARTOTINIO NAUDOJIMO PRAŠYMAI

4 straipsnis

Pakartotinio naudojimo prašymų tvarkymas

1. Viešojo sektoriaus institucijos pakartotinio naudojimo prašymus tvarko elektroninėmis priemonėmis, kai įmanoma ir tinkama, ir daro dokumentą prieinamą pareiškėjui pakartotiniam naudojimui arba, jei reikia licencijos, pateikia pareiškėjui galutinį licencijos pasiūlymą per pagrįstą laikotarpį, kuris atitinka nustatytus prieigos prie dokumentų prašymų tvarkymo terminus.
2. Tais atvejais, kai nėra nustatyti terminai ar kitos taisyklės, reglamentuojančios dokumentų pateikimą laiko atžvilgiu, viešojo sektoriaus institucijos tvarko prašymą ir pateikia pareiškėjui dokumentus pakartotiniam naudojimui arba, jei reikia licencijos, pateikia pareiškėjui galutinį licencijos pasiūlymą kuo greičiau ir bet kuriuo atveju per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo. Tas laikotarpis gali būti pratęstas dar 20 darbo dienų didelių ar sudėtingų prašymų atveju. Tokiais atvejais pareiškėjui kuo greičiau ir bet kuriuo atveju per tris savaites nuo pirminio prašymo pranešama, kad reikia daugiau laiko prašymui tvarkyti, ir nurodomos to priežastys.

3. Jeigu viešojo sektoriaus institucijos priima neigiamą sprendimą, jos pareiškėjui praneša atsisakymo priežastis remdamosi toje valstybėje narėje taikomos prieigos tvarkos atitinkamomis nuostatomis arba nuostatomis, kuriomis ši direktyva, ypač jos 1 straipsnio 2 dalies a–h punktai arba 3 straipsnis, perkeliama į nacionalinę teisę. Tais atvejais, kai neigiamas sprendimas yra grindžiamas 1 straipsnio 2 dalies c punktu, viešojo sektoriaus institucija įtraukia nuorodą į fizinį ar juridinį asmenį, kuris yra teisių turėtojas, jei jis yra žinomas, arba kitais atvejais – į licencijos suteikėją, iš kurio viešojo sektoriaus institucija yra gavusi atitinkamą medžiagą. Bibliotekos, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejai ir archyvai nėra įpareigoti įtraukti tokią nuorodą.
4. Kiekviename sprendime dėl pakartotinio naudojimo nurodomi teisių gynimo būdai, jei pareiškėjas norėtų sprendimą apskųsti. Teisių gynimo būdams priskiriama peržiūra, kurią gali atlikti atitinkamą kompetenciją turinti nešališka peržiūros įstaiga, pavyzdžiui, nacionalinė konkurencijos institucija, atitinkama už prieigą prie dokumentų atsakinga institucija, pagal Reglamentą (ES) 2016/679 įsteigta priežiūros institucija arba nacionalinė teisminė institucija, kurios sprendimai yra privalomi atitinkamai viešojo sektoriaus institucijai.
5. Šio straipsnio tikslais valstybės narės nustato praktinio pobūdžio priemonės, kuriomis būtų sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingam pakartotiniam dokumentų naudojimui. Tos priemonės gali visų pirma apimti tinkamos informacijos apie šioje direktyvoje numatytas teises teikimo ir atitinkamos pagalbos bei rekomendacijų siūlymo būdus.

6. Šio straipsnio neprivalo laikytis šie subjektai:
- a) viešosios įmonės;
 - b) švietimo įstaigos, mokslinius tyrimus atliekančios organizacijos ir mokslinius tyrimus finansuojančios organizacijos.

III SKYRIUS

PAKARTOTINIO NAUDOJIMO SĄLYGOS

5 straipsnis

Galimi formatai

1. Nedarant poveikio V skyriui, viešojo sektoriaus institucijos ir viešosios įmonės suteikia galimybę naudotis savo dokumentais bet kuriuo parengtiniu formatu ar kalba ir, kai įmanoma ir tinkama, elektroninėmis priemonėmis, tais formatais, kurie yra atviri, elektroniniai, prieinami, surandami ir tinkami pakartotinai naudoti, kartu su jų metaduomenimis. Tiek formatas, tiek metaduomenys, kai įmanoma, turi atitikti atvirojo oficialiuosius standartus.
2. Valstybės narės skatina viešojo sektoriaus institucijas ir viešąsias įmones rengti dokumentus, kuriems taikoma ši direktyva, ir suteikti prie jų prieigą laikantis principo „atviras pagal pritaikymą ir pagal standartą“.

3. 1 dalis nereiškia, kad viešojo sektoriaus institucijos yra įpareigosos rengti ar pritaikyti dokumentus arba teikti išrašus iš dokumentų, kad laikytųsi tos dalies reikalavimų, jei dėl to reikėtų neproporcingai didelių pastangų, neapsiribojančių paprasta operacija.
4. Neturi būti reikalaujama, kad viešojo sektoriaus institucijos ir toliau rengtų tam tikros rūšies dokumentus ir juos saugotų, kad privačiojo arba viešojo sektoriaus organizacija galėtų tokius dokumentus pakartotinai naudoti.
5. Galimybę pakartotinai naudoti dinامينius duomenis viešojo sektoriaus institucijos suteikia iš karto po jų surinkimo naudodamos tinkamas API ir, kai aktualu, atsisiusdamos didžiąją dalį.
6. Jei suteikus prieigą prie dinامينių duomenų jų pakartotinio naudojimo tikslais iš karto po jų surinkimo, kaip numatyta 5 dalyje, būtų viršijami viešojo sektoriaus institucijos finansiniai ir techniniai pajėgumai ir dėl to iš jų būtų reikalaujama neproporcingai didelių pastangų, tų duomenų pakartotinio naudojimo galimybė turi būti suteikiama per tokį laikotarpį arba taikant tokius laikinus techninius apribojimus, dėl kurių nekiltų nepagrįstų kliūčių išnaudoti visą dokumentų ekonominį ir socialinį potencialą.
7. 1–6 dalys taikomos viešųjų įmonių turimiems dokumentams, kuriuos leidžiama pakartotinai naudoti.
8. Didelės vertės duomenų rinkiniai, kaip nustatyta pagal 14 straipsnio 1 dalį, pakartotiniam naudojimui suteikiami elektroniniu formatu, naudojant tinkamas API ir, kai aktualu, atsisiusdamos didžiąją dalį.

6 straipsnis

Mokesčių rinkimą reglamentuojantys principai

1. Dokumentų pakartotinis naudojimas turi būti nemokamas.

Tačiau galima leisti susigrąžinti ribines sąnaudas, patiriamas dokumentus atgaminant, teikiant ir platinant, taip pat anoniminant asmens duomenis ir imantis priemonių konfidencialiai verslo informacijai apsaugoti.

2. Išimties tvarka 1 dalis netaikoma:

- a) viešojo sektoriaus institucijoms, kurios turi gauti pajamų, kad padengtų didžiąją dalį sąnaudų, susijusių su jų viešųjų užduočių vykdymu;
- b) bibliotekoms, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejams ir archyvams;
- c) viešosioms įmonėms.

3. Valstybės narės internete paskelbia 2 dalies a punkte nurodytų viešojo sektoriaus institucijų sąrašą.

4. 2 dalies a ir c punktuose nurodytais atvejais, remiantis objektyviais, skaidriais ir patikrinamais kriterijais apskaičiuojami bendri mokesčiai. Tokius kriterijus nustato valstybės narės.

Bendros pajamos, gautos per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį iš dokumentų teikimo ir leidimo juos pakartotinai naudoti, turi neviršyti jų rinkimo, rengimo, atgaminimo, platinimo ir duomenų saugojimo kartu su pagrįsta investicijų grąža, taip pat, kai taikytina, asmens duomenų anoniminimo ir priemonių, kurių imtasi konfidencialiai verslo informacijai apsaugoti, sąnaudų.

Mokesčiai apskaičiuojami laikantis taikytinų apskaitos principų.

5. Tais atvejais, kai 2 dalies b punkte nurodytos viešojo sektoriaus institucijos ima mokesčius, bendros pajamos, gautos per atitinkamą ataskaitinį laikotarpį iš dokumentų teikimo ir leidimo juos pakartotinai naudoti, turi neviršyti rinkimo, rengimo, atgaminimo, platinimo, duomenų saugojimo, išsaugojimo ir atsiskaitymo už teises, taip pat, kai taikytina, asmens duomenų anoniminimo ir priemonių, kurių imtasi konfidencialiai verslo informacijai apsaugoti, sąnaudų kartu su pagrįsta investicijų grąža.

Mokesčiai apskaičiuojami laikantis atitinkamoms viešojo sektoriaus institucijoms taikytinų apskaitos principų.

6. Naudotojai pakartotinai naudoja nemokamai:
- a) atsižvelgiant į 14 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis didelės vertės duomenų rinkinius, kaip nustatyta pagal to straipsnio 1 dalį;
 - b) 1 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus mokslinių tyrimų duomenis.

7 straipsnis

Skaidrumas

1. Dokumentų pakartotinio naudojimo standartinių mokesčių atveju bet kurios taikomos sąlygos ir faktinė tų mokesčių suma, įskaitant tokių mokesčių apskaičiavimo pagrindą, nustatomi iš anksto ir skelbiami, kai įmanoma ir tinkama, elektroninėmis priemonėmis.
2. Kitų nei 1 dalyje nurodytų pakartotinio naudojimo mokesčių atveju veiksniai, į kuriuos atsižvelgiama apskaičiuojant tuos mokesčius, nurodomi iš anksto. Gavęs prašymą, atitinkamas dokumentų turėtojas taip pat nurodo, koku būdu buvo apskaičiuoti tokie mokesčiai, susiję su konkrečiu pakartotinio naudojimo prašymu.
3. Viešojo sektoriaus institucijos užtikrina, kad pakartotinio dokumentų naudojimo pareiškėjams būtų pranešama apie esamus teisių gynimo būdus, susijusius su jiems poveikio turinčiais sprendimais ar praktika.

8 straipsnis

Standartinės licencijos

1. Dokumentų pakartotiniam naudojimui netaikomos jokios sąlygos, nebent tokios sąlygos yra objektyvios, proporcingos, nediskriminacinės ir pagrįstos su viešojo intereso tikslu susijusiu pagrindu.

Kai pakartotiniam naudojimui taikomos sąlygos, tomis sąlygomis be reikalo neribojamos pakartotinio naudojimo galimybės ir tos sąlygos nenaudojamos konkurencijai riboti.

2. Valstybės narės, kuriose naudojamos licencijos, užtikrina, kad standartinės licencijos viešojo sektoriaus dokumentų pakartotiniam naudojimui, kurios gali būti pritaikytos konkrečioms licencijų prašymams, būtų prieinamos skaitmeniniu formatu ir galėtų būti tvarkomos elektroniniu būdu. Valstybės narės skatina naudoti tokias standartines licencijas.

9 straipsnis

Praktinio pobūdžio priemonės

1. Valstybės narės nustato praktinio pobūdžio priemones, lengvinančias pakartotiniam naudojimui prieinamų dokumentų paiešką, tokias kaip pagrindinių dokumentų su aktualiais metaduomenimis registrų sąrašai, kurie, kai įmanoma ir tinkama, yra prieinami internetu ir pateikti elektroniniu formatu, ir portalai, sujungti su registrų sąrašais. Kai įmanoma, valstybės narės sudaro palankesnes dokumentų paieškos įvairiomis kalbomis sąlygas, visų pirma sudarydamos sąlygas metaduomenų agregavimui Sąjungos lygmeniu.

Be to, valstybės narės skatina viešojo sektoriaus institucijas imtis praktinio pobūdžio priemonių, kuriomis būtų sudarytos palankesnės sąlygos išsaugoti dokumentus, kuriuos galima pakartotinai naudoti.

2. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, toliau deda pastangas supaprastinti prieigą prie duomenų rinkinių, visų pirma suteikdamos vieną bendrą prieigos punktą ir palaipsniui suteikdamos prieigą prie viešojo sektoriaus institucijų turimų duomenų rinkinių, kiek tai susiję su dokumentais, kuriems taikoma ši direktyva, taip pat prie Sąjungos institucijų turimų duomenų tokiais formatais, kurie būtų prieinami, lengvai surandami ir tinkami pakartotinai naudoti elektroninėmis priemonėmis.

10 straipsnis

Mokslinių tyrimų duomenys

1. Valstybės narės padeda užtikrinti mokslinių tyrimų duomenų prieinamumą priimdamos nacionalinę politiką ir patvirtindamos atitinkamus veiksmus, kuriais siekiama, kad viešosiomis lėšomis finansuojami mokslinių tyrimų duomenys būtų laisvai prieinami (atvirosios prieigos politika), vadovaujantis principu „atviras pagal standartą“ ir užtikrinant suderinamumą su FAIR principais. Tame kontekste į opius klausimus, susijusius su intelektinės nuosavybės teisėmis, asmens duomenų apsauga ir konfidencialumu, saugumu ir teisėtais komerciniais interesais, atsižvelgiama vadovaujantis principu „kiek įmanoma, atvira, bet, kiek būtina, uždara“. Ta atvirosios prieigos politika skiriama mokslinius tyrimus atliekančioms organizacijoms ir mokslinius tyrimus finansuojančioms organizacijoms.
2. Nedarant poveikio 1 straipsnio 2 dalies c punktui, mokslinių tyrimų duomenys turi būti prieinami pakartotinai naudoti komerciniams arba nekomerciniams tikslams pagal III ir IV skyrius, jei jie yra finansuojami viešosiomis lėšomis, o tyrėjai, mokslinius tyrimus atliekančios organizacijos arba mokslinius tyrimus finansuojančios organizacijos jau yra juos viešai paskelbę per institucijos ar dalykinę saugyklą. Tame kontekste atsižvelgiama į teisėtus komercinius interesus, žinių perdavimo veiklą ir ankstesnes intelektinės nuosavybės teises.

IV SKYRIUS

NEDISKRIMINAVIMAS IR SAŽININGA PREKYBA

11 straipsnis *Nediskriminavimas*

1. Visos pakartotiniam dokumentų naudojimui taikomos sąlygos turi būti nediskriminacinės lygiaverčių pakartotinio naudojimo, įskaitant tarpvalstybinį pakartotinį naudojimą, kategorijų atžvilgiu.
2. Jei viešojo sektoriaus institucija dokumentus pakartotinai naudoja kaip medžiagą savo komercinei veiklai, kuri nepriklauso jos viešųjų užduočių sričiai, dokumentų teikimui tos veiklos tikslu taikomi tie patys mokesčiai ir kitos sąlygos, kaip ir kitiems naudotojams.

12 straipsnis *Išskirtiniai susitarimai*

1. Pakartotinis dokumentų naudojimas yra atviras visiems potencialiems rinkos dalyviams, net jei vienas ar daugiau rinkos dalyvių jau naudoja pridėtinės vertės produktais, pagrįstais tais dokumentais. Dokumentais disponuojančių viešojo sektoriaus institucijų ar viešųjų įmonių ir trečiųjų šalių sutartys ar kiti susitarimai nesuteikia išskirtinių teisių.

2. Tačiau tais atvejais, kai išskirtinė teisė yra būtina viešojo intereso paslaugai teikti, tokios išskirtinės teisės suteikimo pagrindo galiojimas yra reguliariai peržiūrimas ir bet kuriuo atveju peržiūrimas kas treji metai. Išskirtiniai susitarimai, sudaryti ... [šios direktyvos įsigaliojimo data] ar po šios datos, skelbiami viešai internete likus ne mažiau kaip dviem mėnesiams iki jų įsigaliojimo. Galutinės tokių susitarimų sąlygos turi būti skaidrios ir skelbiamos viešai internete.

Ši dalis netaikoma kultūros išteklių skaitmeninimui.

3. Nepaisant 1 dalies, tais atvejais, kai išskirtinė teisė yra susijusi su kultūros išteklių skaitmeninimu, tokia išskirtinė teisė suteikiama laikotarpiui, kuris paprastai negali viršyti dešimt metų. Jei tas laikotarpis viršija dešimt metų, jo trukmė turi būti peržiūrima 11-aisiais metais, o po to, jei taikytina, – kas septynerius metus.

Susitarimai, kuriais suteikiamos pirmoje pastraipoje nurodytos išskirtinės teisės, turi būti skaidrūs ir skelbiami viešai.

Išskirtinės teisės, nurodytos pirmoje pastraipoje, atveju atitinkamai viešojo sektoriaus institucijai kaip tų susitarimų dalis yra nemokamai suteikiama suskaitmenintų kultūros išteklių kopija. Pasibaigus išskirtinių teisių galiojimo laikotarpiui suteikiama galimybė pakartotinai naudoti tą kopiją.

4. Teisiniai arba praktiniai susitarimai, kuriais nėra aiškiai suteikiama išskirtinė teisė, tačiau kuriais siekiama arba, pagrįstai tikėtina, galima subjektams, kurie nėra susitarime dalyvaujanti trečioji šalis, apriboti galimybę dokumentus pakartotinai naudoti, yra viešai skelbiami internete likus ne mažiau kaip dviem mėnesiams iki jų įsigaliojimo. Tokių teisinių arba praktinių susitarimų poveikis galimybei pakartotinai naudoti duomenis reguliariai peržiūrimas ir bet kuriuo atveju peržiūrimas kas trejus metus. Galutinės tokių susitarimų sąlygos turi būti skaidrios ir skelbiamos viešai internete.
5. Išskirtiniai susitarimai, galiojantys 2013 m. liepos 17 d., kuriems negali būti taikomos 2 ir 3 dalyse nustatytos išimtys ir kuriuos yra sudariusios viešojo sektoriaus institucijos, nustoja galioti pasibaigus sutarčiai ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip 2043 m. liepos 18 d.

Išskirtiniai susitarimai, galiojantys ... [šios direktyvos įsigaliojimo diena], kuriems negali būti taikomos 2 ir 3 dalyse nustatytos išimtys ir kuriuos yra sudariusios viešojo sektoriaus institucijos, nustoja galioti pasibaigus sutarčiai ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip ... [30 metų po šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

V SKYRIUS

DIDELĖS VERTĖS DUOMENŲ RINKINIAI

13 straipsnis

Didelės vertės duomenų rinkinių teminės kategorijos

1. Siekiant numatyti sąlygas, kuriomis būtų remiamas didelės vertės duomenų rinkinių pakartotinis naudojimas, I priede nustatomas tokių duomenų rinkinių teminių kategorijų sąrašas.
2. Komisijai pagal 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies keičiamas I priedas, įtraukiant naujas didelės vertės duomenų rinkinių temines kategorijas, kad būtų atsižvelgta į technologinius ir rinkos pokyčius.

14 straipsnis

Konkretūs didelės vertės duomenų rinkiniai ir skelbimo bei pakartotinio naudojimo tvarka

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas sąrašas konkrečių didelės vertės duomenų rinkinių, kurie priskiriami I priede išdėstytoms kategorijoms ir kuriais disponuoja viešojo sektoriaus institucijos ir viešosios įmonės, kurie atrinkti iš dokumentų, kuriems taikoma ši direktyva.

Tokie konkretūs didelės vertės duomenų rinkiniai yra:

- a) taikant 3, 4 ir 5 straipsnius prieinami nemokamai,
- b) automatizuoto nuskaitymo,

- c) prieinami per API ir
- d) kai aktualu, atsisiuočiami didžiąją dalimi.

Tais įgyvendinimo aktais gali būti nustatytos didelės vertės duomenų rinkinių skelbimo ir pakartotinio naudojimo priemonės. Tokios priemonės turi būti suderinamos su atvirosiomis standartinėmis licencijomis.

Priemonės gali apimti sąlygas, taikytinas pakartotiniam naudojimui, duomenų bei metaduomenų formatams ir techniniams platinimo susitarimams. Atsižvelgiama į valstybių narių padarytas investicijas į požiūrį, susijusį su atviraisiais duomenimis, pavyzdžiui, investicijas į tam tikrų standartų plėtoją ir diegimą, be to, šios investicijos įvertinamos atsižvelgiant į galimą naudą, kurią suteiktų įtraukimas į sąrašą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 16 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Konkretūs didelės vertės duomenų rinkiniai pagal 1 dalį nustatomi įvertinus jų galimybę:

- a) suteikti reikšmingos socialinės ir ekonominės naudos ar naudos aplinkai ir sukurti novatoriškas paslaugas,
- b) suteikti naudą dideliame naudotojų, ypač MVI, skaičiui,
- c) padėti surinkti pajamas ir
- d) būti apjungtiems su kitais duomenų rinkiniais.

Siekiant nustatyti konkrečius didelės vertės duomenų rinkinius Komisija tinkamai konsultuojasi, taip pat ir su ekspertais, atlieka poveikio vertinimą ir užtikrina papildomumą su galiojančiais teisės aktais, pavyzdžiui, Direktyva 2010/40/ES, kiek tai susiję su dokumentų pakartotiniu naudojimu. To poveikio vertinimas apima sąnaudų ir naudos analizę ir analizę, ar, jeigu viešojo sektoriaus institucijos, kurios turi gauti pajamų, kad padengtų didelę dalį su jų viešųjų užduočių vykdymu susijusių sąnaudų, suteiktų nemokamą prieigą prie didelės vertės duomenų rinkinių, būtų padarytas didelis poveikis tokių institucijų biudžetui. Su viešųjų įmonių turimais didelės vertės duomenų rinkiniais susijusiuose poveikio vertinimuose atskirai atsižvelgiama į viešųjų įmonių vaidmenį konkurencingoje ekonominėje aplinkoje.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies antros pastraipos a punkto, 1 dalyje nurodytais įgyvendinimo aktais numatoma, kad nemokama prieiga prie didelės vertės duomenų rinkinių neturi būti taikoma konkretiems viešųjų įmonių turimiems didelės vertės duomenų rinkiniams, jeigu dėl to atitinkamose rinkose būtų iškreipta konkurencija.
4. Reikalavimas suteikti nemokamą prieigą prie didelės vertės duomenų rinkinių pagal 1 dalies antros pastraipos a punktą netaikomas bibliotekoms, įskaitant universitetų bibliotekas, muziejams ir archyvams.

5. Tuo atveju, jeigu viešojo sektoriaus institucijoms, kurios turi gauti pajamų, kad padengtų didžiąją dalį su jų viešųjų užduočių vykdymu susijusių sąnaudų, suteikus nemokamą prieigą prie didelės vertės duomenų rinkinių būtų padarytas didelis poveikis atitinkamų institucijų biudžetui, valstybė narės gali ne ilgiau kaip dvejų metų po pagal 1 dalį priimto atitinkamo įgyvendinimo akto įsigaliojimo laikotarpiu toms institucijoms netaikyti reikalavimo suteikti nemokamą prieigą prie tų didelės vertės duomenų rinkinių.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 13 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo ... [šios direktyvos įsigaliojimo diena]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 13 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 13 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

16 straipsnis
Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Atvirųjų duomenų ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

17 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo ... [2 metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kurią panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Komisijos vertinimas

1. Ne anksčiau kaip ... [6 metai po šios direktyvos įsigaliojimo datos], Komisija atlieka šios direktyvos vertinimą ir pateikia to vertinimo pagrindinių išvadų ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

Valstybės narės teikia Komisijai informaciją, kuri būtina tai ataskaitai parengti.
2. Atliekant vertinimą visų pirma nagrinėjama šios direktyvos taikymo sritis ir jos socialinis bei ekonominis poveikis, įskaitant:
 - a) viešojo sektoriaus dokumentų, kuriems taikoma ši direktyva, pakartotinio naudojimo padidėjimo mastą, ypač kai juos naudoja MVĮ;
 - b) didelės vertės duomenų rinkinių poveikį;
 - c) mokesčio nustatymui taikomų principų padarinius ir įstatyminio bei administracinio pobūdžio oficialių tekstų pakartotinį naudojimą;

- d) dokumentų, kuriais disponuoja kiti subjektai nei viešojo sektoriaus institucijos, pakartotinį naudojimą;
- e) API prieinamumą ir naudojimą;
- f) asmens duomenų apsaugos taisyklių ir pakartotinio naudojimo galimybių sąveiką;
- g) tolesnes galimybes gerinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, ir remti ekonomikos ir darbo rinkos vystymąsi.

19 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2003/98/EB su pakeitimais, padarytais II priedo A dalyje nurodyta direktyva, panaikinama nuo ... [2 metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos], nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų II priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas

I PRIEDAS

13 straipsnio 1 dalyje nurodytų didelės vertės duomenų rinkinių teminių kategorijų sąrašas

1. Geoerdviniai duomenys
 2. Žemės stebėjimas ir aplinka
 3. Meteorologiniai duomenys
 4. Statistika
 5. Bendrovės ir bendrovių valdymas nuosavybės teise
 6. Judumas
-

II PRIEDAS

A dalis

Panaikinama direktyva su pakeitimu
(nurodyta 19 straipsnyje)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 90)	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/37/ES (OL L 175, 2013 6 27, p. 1)	

B dalis

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai ir taikymo pradžios datos
(nurodyta 19 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminas	Taikymo pradžios data
2003/98/EB	2005 m. liepos 1 d.	2005 m. liepos 1 d.
2013/37/ES	2015 m. liepos 18 d.	2015 m. liepos 18 d.

III PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 2003/98/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
	1 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai
1 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė	1 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė
1 straipsnio 2 dalies a punktas	1 straipsnio 2 dalies a punktas
–	1 straipsnio 2 dalies b punktas
1 straipsnio 2 dalies b punktas	1 straipsnio 2 dalies c punktas
1 straipsnio 2 dalies c punktas	1 straipsnio 2 dalies d punktas
–	1 straipsnio 2 dalies e punktas
1 straipsnio 2 dalies ca punktas	1 straipsnio 2 dalies f punktas
1 straipsnio 2 dalies cb punktas	1 straipsnio 2 dalies g punktas
1 straipsnio 2 dalies cc punktas	1 straipsnio 2 dalies h punktas
1 straipsnio 2 dalies d punktas	1 straipsnio 2 dalies i punktas
1 straipsnio 2 dalies e punktas	1 straipsnio 2 dalies l punktas
1 straipsnio 2 dalies f punktas	1 straipsnio 2 dalies j punktas
–	1 straipsnio 2 dalies k punktas
1 straipsnio 3 dalis	1 straipsnio 3 dalis
1 straipsnio 4 dalis	1 straipsnio 4 dalis

Direktyva 2003/98/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 5 dalis	1 straipsnio 5 dalis
–	1 straipsnio 6 ir 7 dalys
2 straipsnio įžanginė formuluotė	2 straipsnio įžanginė formuluotė
2 straipsnio 1 punktas	2 straipsnio 1 punktas
2 straipsnio 2 punktas	2 straipsnio 2 punktas
–	2 straipsnio 3 ir 5 punktai
2 straipsnio 3 punktas	2 straipsnio 6 punktas
–	2 straipsnio 7–10 punktai
2 straipsnio 4 punktas	2 straipsnio 11 punktas
2 straipsnio 5 punktas	2 straipsnio 12 punktas
2 straipsnio 6 punktas	2 straipsnio 13 punktas
2 straipsnio 7 punktas	2 straipsnio 14 punktas
2 straipsnio 8 punktas	2 straipsnio 15 punktas
2 straipsnio 9 punktas	2 straipsnio 4 punktas
–	2 straipsnio 16 ir 17 punktai
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalis

Direktyva 2003/98/EB	Ši direktyva
4 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 4 dalis
–	4 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 5 dalis	4 straipsnio 6 dalies įžanginė formuluotė
–	4 straipsnio 6 dalies a ir b punktai
5 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis
–	5 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 4 dalis
–	5 straipsnio 5–8 dalys
–	6 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė	6 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė
6 straipsnio 2 dalies a punktas	6 straipsnio 2 dalies a punktas
6 straipsnio 2 dalies b punktas	–
6 straipsnio 2 dalies c punktas	6 straipsnio 2 dalies b punktas
–	6 straipsnio 2 dalies c punktas
–	6 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 5 dalis

Direktyva 2003/98/EB	Ši direktyva
–	6 straipsnio 6 dalis
7 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 3 dalis	–
7 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 3 dalis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	9 straipsnio 1 dalis
–	9 straipsnio 2 dalis
–	10 straipsnio 1 ir 2 dalys
10 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 2a dalis	12 straipsnio 3 dalis
–	12 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 3 dalis	–
11 straipsnio 4 dalis	12 straipsnio 5 dalis
–	13–16 straipsniai
12 straipsnis	17 straipsnio 1 dalis
–	17 straipsnio 2 dalis
13 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 1 dalis

Direktyva 2003/98/EB	Ši direktyva
13 straipsnio 2 dalis	–
13 straipsnio 3 dalis	18 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė
–	18 straipsnio 2 dalies a–g punktai
14 straipsnis	19 straipsnis
15 straipsnis	20 straipsnis
–	21 straipsnis
	I, II ir III priedai